

10.000

marek za numer

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Konto czekowe PKO Nr 140.256

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświątecznych

250.000

marek miesięcznie

Zagranicą miesięcznie 500.000 M
Tygodniowo w Krakowie 55.000 M

Dział inseratowy:

Powszechne biuro reklamy

„PRASA”

Kraków, Karmelicka 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Czy się sprawdza przepowiednia: „Będzie gorzej“?

Z czasów, gdy się chadzało w czapce szkolnej — trzeba było w myśl programu szkolnego dla dogodzenia nie własnemu zainteresowaniu, lecz... ks. katechecie, studjować dzieje różnych książąt judzkich: Roboamów, czy Jeroboamów... W opisie tych dziejów istnieje i scena, gdy po śmierci jednego władcy, do jego następcy przychodzą przedstawiciele ludu, błagając o lepsze warunki, o łagodniejszą rękę.

Na to odpowiada tyran z dumą:

— Dziecie mieli gorzej: Mój poprzednik smażył was batami, ja was bić będę basaljkami.

W tem miejscu następowała uwaga księdza autora podręcznika, iż basaljki to były rzemienie, zakończone hakami żelaznymi...

Być może, że przy swej edukacji p. premier Witos też się dowiedział czegoś o owych monarchach judzkich i etykietce, panującej na ich dworze w stosunku do poddanych.

Może nieświadomie nawet w swej słynnej odpowiedzi audjencyjnej użył tułającego się gdzieś w pamięci zwrotu: „Będzie gorzej“... Ale utrafił zdaje się w sedno. Bo ostatnia rekonstrukcja gabinetu oznacza na-

danie mu charakteru **wybitnej agrarno-miljarderskiego.**

Usumięto p. Gościckiego, który był wprawdzie entuzjastą obszarnictwa, nie będąc jednak sam obszarnikiem, lecz endeckim uczonym, zapisanym w katalogu posłów, jako „ekonomista“ z Warszawy. Na miejsce jego wchodzi prawdziwy obszarnik — gatunku poznańskiego, zatem najprzedniejszej krwi obszarniczej.

Obok p. Witosa, reprezentującego bogatych kmieci, czyli, jak ich na Pomorzu nazywają z niemiecka „gburów“ — będzie on przedstawiał niesfakszowaną wieś: choć jednostronnie, pierwszy — wielko-obszarniczą, drugi wielko-kiemiaczą.

Nowobogactwo w miejskim sensie — wyobrażał dotąd p. Kucharski, mając u boku, jakby adjutanta w osobie lamckorońskiego pana — senatora Hammerlinga. Teraz na firmamencie nowobogackim zjawia się druga gwiazda: p. Korfanty, potentat, którego sam Bosel odwiedza w Karlsbadzie...

Zaiste tym, którzy z ust p. Witosa usłyszeli: „Będzie gorzej“, ten fakt nie wróży, iżby się pan premier omylił w przepowiedni...

szeć, o jakie żądanie strajk wybuchł i czego właściwie strajkujący żądają? Prasa burżuazyjna woli jednak mieć sąd niezaciemniony znajomością rzeczy, woli ona pisać albo na rozkaz albo pisać wymysły, bo jest za leniwa i tchórzliwa, aby się zetknąć z ludźmi pracy, wysłuchać ich skarg i przyjść do przekonania, że nikt nie myśli o walce przeciw państwu, tylko o wydobycie pewniejszego kawałka chleba.

Teraz będzie strajk zapewne zlikwidowany, bo p. Kiernik otrzymał wyjątkowe pełnomocnictwa. No, Bochnia nie jest daleko od Krakowa, który metod bocheńskich się nie boi. Jeżeli to ma być najcięższa armata w arsenałach rządowych, to z góry przepowiadamy, że może z niej być dużo huk, ale mało ognia. Różni mali ludzie, chorujący na manię wielkości z tego przypadkowego powodu, że dorwali się do władzy, wyobrażają sobie, że stojący w strajku kolejarze i pocztowcy muszą na ich rozkaz stanąć na „baczność“ i zabrać się do pracy, mimo, że nikt z nimi co do żądań nie rozprawił się. Niechże ci dygnitarze i skomląca na ich komendę sfera pismaków przyjmie do wiadomości, że strajkujący to ludzie dorosli, którzy poza służbą żadnej nad sobą komendy nie uznają, a co do strachu — miły Boże! Kto jak kolejarz codziennie naraża swe życie, ten byle czego się nie przestraszy. A już najmniej pałacowych palaszy w rękach bocheńskich dyktatorów.

Siąść do stołu i układać się — to jedyny sposób nakłonienia strajkujących do podjęcia pracy!

Sytuacja strajkowa w Krakowie

Kraków, 31 października.

W dziewiątym dniu strajku tj. w dniu wczorajszym nie zaszła większa zmiana w ruchu pociągów. Z Krakowa odeszły cztery pociągi do Warszawy, cztery do Lwowa, jeden do Poznania i jeden do Zakopanego. Nadeszły trzy z Warszawy, trzy ze Lwowa, jeden z Zakopanego. Ruch pociągów tranzytowych nie uległ zmianie. Z pociągów towarowych uruchomiono tylko jeden i to aprowizacyjny na Górny Śląsk. Zaznaczyć należy, że dyrekcja krakowska puszcza w ruch tylko pociągi osobowe, natomiast nie jest w stanie wysłać pociągów towarowych, które w olbrzymiej ilości zalegają tory od kilku dni na dworcu towarowym.

Strajk na poczcie trwa w dalszym ciągu. Łamistrajki z SSS usiłują podtrzymać ruch pocztowy, lecz według zdania znawców, stworzyli tak zwany „bałagan“. Setki listów nierozniesionych zalega składnice pocztowe. Chłopaki i gęsi z SSS pod osłoną policji doręczają stróżom kamienicznym listy, bojąc się roznosić je po mieszkaniach.

ZGROMADZENIE STRAJKUJĄCYCH

We wtorek rano, jak codziennie, odbyło się tłumne zgromadzenie strajkujących kolejarzy i pocztowców. Po szeregu przemówień uchwalono następującą rezolucję:

Zgromadzeni strajkujący kolejarze i pocztowcy w dniu 30 października uważają, że istotną gwarancją zwycięskiego strajku jest, żeby żaden ze strajkujących przed zakończeniem strajku i tylko na wezwanie Centrali połączonych związków, pod żadnym pozorem a głównie z powodu wypłaty poborów służbowych nie zgłosił się w urzędach administracji poczty czy kolei. Przekraczających tę uchwałę zaliczać się będzie do łamistrajków działających na szkodę ogółu walczących kolejarzy i pocztowców. Na wypadek przeciągania się strajku poza dzień 1 listopada wzywa się przyzdyjm zebrań strajkujących, aby dla najbardziej potrzebujących zasiłków pieniężnych postarano się o za liczkowe wypłacenie tychże“.

ZGROMADZENIE KOBIEC

Odbyte w dniu 30 bm. zgromadzenie kobiet uchwalilo następującą rezolucję:

Strajk pocztowy i kolejowy

STRAJK „GAŚNIE“?

Tak piszą biazny na cierpliwych łamach „Goińca“ i „Głosu Narodu“. Jest to taksamo prawda, jak ich wycie, że strajk powszechny w Krakowie nie udał się. Co właściwie dla nich jest udalym strajkiem? Same przyznają, że tramwaje stały, elektrownia i gazownia — na życzenie partji — pracowały w trybie świątecznym, że sklepy były zamknięte — to wszystko nic nie znaczy. Że dziesiątki tysięcy robotników i robotnic we wzorowym porządku przeszło głównymi ulicami. Że Rynek był zalany tłumami — to widział cały Kraków, tylko kretyn endecki łże, że tego wszystkiego nie było. Przypominają się nam dawne czasy, kiedy „Głos Narodu“ po każdej manifestacji majowej pisał, że w pochodzie szło kilku żydków.

Na łamach tej zakłamaney prasy także strajk kolejowy i pocztowy albo już wygaś, albo jest na drodze do likwidacji! Niech przemówia fakta: We wtorek rano pierwszy raz byłem na zgromadzeniu strajkujących na boisku Sokoła. Tysiące ludzi — mężczyzn i kobiet, zapal wspaniały, wszyscy mówcy nawołujący do wytrwania w walce spotykają się z ogólnym uznaniem, za przerwaniem walki ani jedna ręka się nie podnosi. Dalej: jak wielkie postępy zrobił strajk, świadczy fakt, że wojskowość nalega na rząd, aby strajk zakończyć, gdyż wojskowość brzydzi się swą „misją“ łapania ludzi na ulicach i wie zresztą, jakie skutki strajk kolejowy dla celów wojskowych poeciaga. Jeszcze więcej: Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zwróciła się do rządu z energicznym przedstawieniem, żeby rozpocząć rokowania ze strajkującymi, gdyż handel dłużej obecnego stanu rzeczy nie wytrzyma. Tak wygląda „oponowanie“ strajku

Na kogo właściwie reakcja liczy? Groźba nie-

wypłacenia pensji na 1 listopada przyjęta została przez strajkujących śmiechem. Zaprzysięgli sobie, że z administracją kolejową i pocztową nie będą się stykać, dopóki rząd nie rozpocznie układów. Na kolei pozory ruchu utrzymuje się z największymi ofiarami. A i te pozory się urwa, gdyż za 2—3 dni wszystkie maszyny będą gruntownie zepsute, a o remoncie wobec strajku w warsztatach niema mowy.

Co do strajku pocztowego — to ten rozszerzył się poza Kraków. W nocy z poniedziałku na wtorek zastrajkowała poczta w Warszawie. Również w Poznaniu, Bydgoszczy i Katowicach poczta stanęła. Inny duch wstąpił w pocztowców z chwilą, gdy niedołężny prezes ich Związku zmuszony został do ustąpienia, a kierownictwo przeszło w energiczniejsze ręce. Reakcja liczy na „pomoc społeczeństwa“, którą ma być akcja SSS. Niech dalej młodzieńcy buszują na poczcie. Już dotąd trzech młodzieńców zamknięto do więzienia za kradzieże („Głos Narodu“ usiłuje fakt ten zwalić na „prowokacyjne nasłanie niepożądanych elementów“), a co dalsze dni przyniosą — przekonana się na własnej skórze ta część społeczeństwa, która — jak pisze organ chadecki — przyjmuje łamistrajków w czapkach akademickich bardzo serdecznie. Wiemy nie od dziś, że wszelkie łamistrajki zawsze były benjaminkami burżuazji, a co dopiero łamistrajki z kwalifikacjami naukowymi.

Mimo setek oświadczeń zarówno na zgromadzeniach jak i w pismach organa prawicowe ciągle powtarzają brednie o politycznym podłożu strajku, o żądaniu maszynistów przyznania im jakichś rang itd. Dlaczego ci, którzy te brednie wypisują, nie przyjdą raz — mogą to uczynić bez najmniejszej obawy — na zgromadzenie, które codziennie odbywa się na boisku Sokoła, aby sły-

Zgromadzone w dniu 30 bm. żony strajkujących kolejarzy i pocztowców domagają się od miarodajnych władz, cofnięcia represyj ze strony policji, która bezprawnie w nocy napadała na mieszkania kolejarzy i zakłócając spokój domowy, dopuszcza się nadużycia władzy.

„GŁOSOWI NARODU” W ODPOWIEDZI

„Głos Narodu” (Nr. 227 z 31. X.) pod tytułem „Kto agitował za strajkiem kolej?” nazywa pracowników kolejowych obywateli polskich ukraińcami. Równocześnie w drugim artykule pod tytułem „Terror strajkujących” ubolewa nad rzekomo napadniętym wiceprezesem zarządu okręgowego PZK, nie nazywając go ukraińcem, mimo, że tenże swoim wyglądem i wymową swoje pochodzenie zdradza. Ale w PZK lub innych endeko-chadeckich związkach każdy osobnik działający przeciw swoim kolegom, a będący jeszcze do tego łamistrajkiem, staje się odrazu patentowanym patriotą polskim, chociażby należał nie tylko do mniejszości narodowych, ale był nawet obcokrajowcem. Pan wiceprezes zarządu okręgowego jest znany kolejarzom w Krakowie jako prawdziwy Polak-łamistrajek, zwalczający nie tylko swoich kolegów w pracy, ale jako zbrojny rycerz występujący przeciwko bezbronnym żonom kolejarzy Polkom.

„Głosowi Narodu” gratulujemy takich patriotów Polaków.

Kolejarze.

Do powyższych uwag dodać jeszcze należy: Łobodycz, jeden z głównych przywódców SSS wśród krakowskiej młodzieży akademickiej, jest Ukraińcem, bratem grecko-katolickiego parocha. Drugi przywódca „narodowej” młodzieży akademickiej Hrabyk, współpracownik „Głosu Narodu”, jest również Ukraińcem.

SYTUACJA STRAJKOWA W RZESZOWIE

Od dnia 23 października pracownicy kolejowi wszystkich dykasterij pozostają wytrwale w walce o zrealizowanie swych postulatów. Żadne represje administracyjne nie mogą złamać ducha i stanowczości głodnych i obdartych pracowników czekających w spokoju i pewności na swe zwycięstwo. Ruch kolejowy ograniczył się do minimum. Militaryzacja nie przestrasza wcale kolejarzy. Codziennie odbywają się zgromadzenia. Na ostatnim w dniu 29 bm. uchwalono następującą rezolucję:

1) Zebrani stwierdzają, że rządowi nie zależy na dobrobycie Rzeczypospolitej i celowo przeciąga przyjęcie z pomocą kolejarzom, by przez represje różnego gatunku złamać solidarność walczących i tym sposobem zgnieść ruch klasy pracującej.

2) Zgromadzeni protestują z całą stanowczością przeciwko militaryzacji, gdzie zmilitaryzowany o głodzie sam jest w służbie a cała rodzina w domu pozostaje.

3) Zgromadzeni uchwalają wotum ufnosci swym zarządom i Wydziałowi Wykonawczemu oraz wzywają je do pozostania twardo na postawionych żądaniach. Równocześnie ślubują wytrwać w walce aż do zrealizowania postulatów.

4) Zgromadzeni wzywają posłów PPS i całej lewicy, by na terenie sejmowym stanęli w obronie słusznych żądań strajkujących pracowników państwowych i katastrofalnej gospodarce obecnie rządu kres położyli.

Strajk generalny w Trzebinii

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Trzebinia, 30 października.

Przebieg strajku powszechnego w Trzebinii miał przebieg imponujący. O godz. 9 rano w poniedziałek syreny fabryczne dały znać o rozpoczęciu strajku, który objął wszystkie zakłady przemysłowe. Górnicy, którzy wskutek zawartej umowy mieli wrócić w poniedziałek do pracy — wzięli udział w strajku. Już o godz. 10 rano wielkie rzesze ludu zajęły Rynek trzebiński i przylegające ulice. Następnie zgromadzeni przed Domem robotniczym Towarzysze, w liczbie około 8 tysięcy ruszyli pochodem do Rynku, gdzie odbyło się olbrzymie zgromadzenie ludowe. Zagań obrady tow. Hachelski, do prezydium wybrano towarzyszków Zakrzewskiego z cementowni i Wróbla. Przemawiali tow. Grohs, Pilch i Szuwara, który przedłożył rezolucję protestującą przeciw polityce rządu, wygładzającej lud rohoczy, wyrażającą rządowi wotum nieufności i wzywającą go do ustąpienia. Rezolucja zawiera żądania przedłożone rządowi przez Centralną Komsję Związków zaw. i PPS — ustalenia płac w mierniku złotym i regulacji płac co tydzień. Rezolucje jednomyślnie uchwalono. Demonstracja ta, w której wzięło udział około 15 tysięcy robotników wywarła potężne wrażenie. Nastrój wśród mas panował podniecony, rozgoryczony z powodu fatalnej gospodarki rządu chjeny, nędzy i głodu — ogromne. Z

trudem tylko udaje się utrzymać masy w korbach cierpliwości. Konnica wojskowa stała w pogotowiu. Do zakłócenia spokoju nie przyszło. Masy jakkolwiek rozgoryczone, demonstrowały z niezwykłą powagą. Sklepy w mieście były cały czas strajku zamknięte, miasto miało wygląd jak podczas uroczystego święta.

Rozszerzenie się strajku

W DYREKCJI WILEŃSKIEJ

W obrębie dyrekcji wileńskiej, która drużynami swymi podtrzymywała część ruchu na prawym brzegu Wisły w obrębie dyrekcji kol. warszawskiej rozpoczął się w dniu wczorajszym strajk pracowników kolejowych, w pierwszym rzędzie w warsztatach w Białymstoku.

NA POMORZU

Tczew. Dnia 26 bm. o godz. 2 popoł. zawiązała syrena warsztatów kolejowych Tczew i kolejarze opuścili pracę. Pozostało kilku pracowników ze związków PZK i „dzikich”, nie należących do żadnej organizacji. Przy ich pomocy administracja uruchomiła maszyny i rozpoczęła pracę. Wieczorem odbył się wielki wiec z udziałem przeszło 3000 osób, gdzie wszystkimi głosami, z wyjątkiem jednego, uchwalono od rana dnia 27 strajk, co też wykonano. Tegoż dnia zastrajkowali po południu pocztowcy. Dnia 28 bm. stanęła poczta w Bydgoszczy, zaś 29 wszystkie działy pracy kolejarzy, oprócz maszynistów, którzy oświadczają, że gotowi są przystąpić.

CZYJ DRUT?

Ze stacji Strzemieszyce donoszą nam, iż ze zdumieniem obserwowano tam pociąg pospieszno-towarowy z ładunkiem drutu, przechodzący przez tę stację w kierunku ku Warszawie. Działo się to o godz. 8 wieczór 28 bm.

Jak wiadomo, jednym z argumentów, wytaczanych przeciwko strajkowi kolejowemu przez prasę pravicową, nawołującą nie do tego, iżby zażegnano strajk przez umożliwienie egzystencji kolejarzom, lecz aby ich steroryzowano jest, że skutkiem strajku cierpi aprowizacja wielkich miast. A zatem, zdawałoby się, iż pociągi uruchomione — kosztem nawet psucia przez nieobitych kierowników — maszyn, powinny rozwzić artykuły aprowizacyjne, a nie towar, mogący tak długo na swoją kolej bez zniszczenia czekać, jak drut.

„Vox populi” jest zdania, że ten drut tak honorowany — pochodził nie z jakiejś pierwszej lepszej fabryki, lecz z Zabłocia z fabryki p. ministra Kucharskiego.

Komu będzie jednak głodniej z tej racji, ten przeciw sobie żołądka nie odrutuje!

Żądamy wyjaśnienia, czy drut korzysta z pierwszeństwa jako ładunek kolejowy?

GIMNAZJALIŚCI ŁAMISTRAJKAMI

Jak się dowiadujemy, wśród łamistrajków na poczcie krakowskiej pracują jako członkowie „Siu-Siu-Siu” uczniowie VII klasy, VII gimnazjum przy ul. Starowiśniej: Franciszek Żaba, syn emerytowanego generała austriackiego, Zygmunt Janeczka, syn osławionego kupca z rynku głównego, Franciszek Gąsieccki, syn zasłużonego generała austriackiego i Leon Czekaj, syn bogatego aferyzisty warszawskiego. Ładna kompanja! Co na to p. dyrektor Mazanowski? Dowiadujemy się również, że wśród młodzieży gimnazjalnej nawet niższych klas, grasują jakieś indywidua i agitują za przystąpieniem do „Siusiaków”. Zwracamy uwagę kuratorjum, aby przypomniało młodzieży i wychowawcom przepisy co do zachowania się młodzieży poza szkołą — z dala od polityki! W najbliższych dniach podamy dalsze nazwiska łamistrajków Siusiaków.

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 30 października.

W obrębie węzła warszawskiego w strajku kolejowym nie zaszły żadne zmiany. Ruch towarowy jest nadal bardzo słaby.

W Poznaniu poza Gnieznem i Jarocinem strajk objął także Poznań, gdzie stanęli maszyniści. Dworzec został obsadzony przez wojsko.

W Tarnowskich Górach (G. Śląsk) porzucili pracę warsztatowcy i maszyniści.

W Bydgoszczy strajk warsztatowców rozszerza się.

Poselstwo argentyńskie w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł. Naprzodu). Kongres republiki argentyńskiej uchwalił utworzyć poselstwo w Warszawie, którego działalność będzie się rozciągała na Polskę, Rosję, Czechosłowację i Finlandję.

SEJM

Expose p. Kucharskiego

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 30 października.

Na dzisiejszem posiedzeniu wobec tego, że egzemplarze preliminarza budżetowego nie zostały posłom rozdane, marszałek oświadczył, że pierwsze czytanie budżetu nie może się odbyć wskutek zgłoszonego protestu.

Po przyjęciu w II i III czytaniu ustawy o organizacji wykonawczych władz skarbowych minister Kucharski wygłosił expose. Sala była przepelniona, galerje nabite, w loży ministerjalnej cały gabinet z Dmowskim i Korfiantym, ale bez ministra wojny gen Szeptyckiego. Gdy Kucharski ukazał się na trybunie, lewica przyjęła go przeciągiem, aha! Minister przez 2 godziny czytał pierwsze wypracowanie, które można scharakteryzować jako banalne ogólniki na temat uzgodnienia rozchodów z dochodami. O pożyczce zagranicznej minister oświadczył, że rząd woli odwołać się do ofiarności publicznej w kraju. Z tego wyrika, że o pożyczce zagranicznej niema mowy. Minister zapowiedział, że w połowie listopada wnieśli projekt ustawy o banku emisyjnym.

W tem miejscu zaszedł charakterystyczny szczegół: minister oświaty p. Grabski tak znacząco poruszył ręką, że na lewicy odezwały się okrzyki: Grabski protestuje, co wywołało salwę śmiechu.

Przez cały czas „przemówienia” p. Kucharskiego, gdy wyliczał cyfry budżetu, z ław lewicy padały okrzyki: ale czego? (marek, złotych czy dolarów). Naogół expose przeszło bez wrażenia. Naturalnie prawica przyjęła je z urzędu oklaskami.

W sprawie

SYTUACJI STRAJKOWEJ

pos. tow. Barlicki uzasadniał wniosek nagły. Oświadczył on, że hańba będzie dla Sejmu, jeżeli nie dopuści do rozpatrzenia tego wniosku. Prawica tę hańbę na siebie wzięła, gdyż na wniosek Kozickiego (endek) nagłość zwykłą większością rządową odrzuciła. Na lewicy wynik ten przyjęto okrzykami: hańba wam!

Konwent seniorów

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 30 października.

Przed dzisiejszem posiedzeniem Sejmu odbył się konwent seniorów w sprawie zgłoszonego przez NPR wniosku nagłego o sytuacji strajkowej. Poseł Kozicki zaprotestował przeciw rozpatrzeniu tego wniosku.

Projekt budżetu na r. 1924

Warszawa (AW). Drukarnia państwowa doręczyła ministerstwu skarbu egzemplarze ustawy skarbowej wraz z preliminarzem budżetowym na rok 1924. W najgłówniejszych zarysach pozycje budżetowe przedstawiają się następująco: wydatki nadzwyczajne i zwyczajne 1.088.589.616 złotych, dochody nadzwyczajne i zwyczajne zaś 1.112.369.312 złotych. Pozycje budżetowe obliczone są w dziesiątkach tysięcy marek czerwcowych, czyli we frankach szwajcarskich, wedle kursu w czerwcu br. Preliminarz wykazuje nadwyżkę dochodów nad rozchodami w wysokości 23.779.696 złotych. Suma ta stanowić ma rezerwę wobec tego, że nawet najdoskonalsza ustawa o waloryzacji podatków nie chroni przed ujemnymi skutkami niestalej waluty. O ile jednak preliminowano dochody będą w zupełności osiągnięte, rząd proponuje dodatkowo sposób zużycia nadwyżki na pokrycie wydatków osobowych, oraz wydatków związanych z obroną państwa. Zmniejszenie wydatków dotyczy prawie wszystkich działów budżetu, wnosząc w porównaniu z rokiem 1923 w poszczególnych działach 10—60 proc. tegorocznego budżetu. — Ogółem zmniejszono wydatki o 614.313.318 złotych, dochody w porównaniu z budżetem tegorocznym zwiększyły się o 122.221.312 złotych.

— 000 —

Ważna zmiana w ministerstwie spraw zagranicznych

Warszawa. (Tel. wł. Naprzodu). Jak się Wasz korespondent dowiaduje, wiceminister spraw zagranicznych p. Strasburger ustępuje ze swego stanowiska.

Zniesienie ministerstwa zdrowia

Warszawa (AW). Sejmowa komisja zdrowia uchwaliła w drugim i trzecim czytaniu ustawę o zniesieniu ministerstwa zdrowia.

Exminister Wład. Grabski o p. Kucharskim

jeden jeszcze przyczynek do metody tego pisma chjeńskiego.

— o o o —

Sprawa „raportu” wyjaśniona

W sprawie „raportu”, rzekomo pochodzącego od polskiej Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela warszawski zarząd tej Ligi otrzymał depeszę od francuskiej Ligi. Depesza brzmi, jak następuje:

Tenons a declarer que rapport sur numerus clausus attribue par erreur a la Ligue polonaise emané uniquement du Comité des delegations juives“.

Co znaczy:

„Oświadczamy, że raport dotyczący numerus clausus, przypisany błędnie polskiej Lidze, pochodzi jedynie od Komitetu delegacji żydowskich. Zarząd Centralny francuskiej Ligi Praw Człowieka i Obywatela“.

W sprawie tej pisze „Robotnik:

W Nrze z dnia 21 października oświadczaliśmy, że ów raport nie jest dziełem polskiej Ligi i że francuska Liga została wprowadzona w błąd. „Rzeczpospolita“ nazwała oświadczenie nasze „wykretem“ i „szwindlem“. Prasa chjeńska nie ustawała w nagonce na polską Ligę i na lewicę i bezczelnie domagała się wkroczenia prokuratora.

Sprawa teraz ostatecznie jest wyjaśniona. Oszczercy są przygwożdżeni. Liga francuska potwierdza, że raport nie ma nic wspólnego z polską Ligą. Dowiadujemy się zarazem, że Ligę francuską wprowadził w błąd — paryski Komitet delegacji żydowskich. Postępek tego Komitetu jest haniebnym nadużyciem, godnym najsurowszego potępienia. Jest to zresztą nowy przyczynek do bezceremonialnej i niepoczytalnej taktyki sjonistów i nacjonalistów żydowskich.

P. minister Seyda swoim oświadczeniem w Komisji spraw zagranicznych rozpoczął nagonkę przeciwko polskiej Lidze praw człowieka. P. Seyda nie odmówił sobie tej przyjemności, chociaż, gdyby uprzednio zwrócił się z zapytaniem do Zarządu Ligi, otrzymałby natychmiast wyjaśnienie. Ale p. Seyda i Chjena chcieli, w strapieniach swoich, mieć chociażby na kilka dni oręż przeciwko lewicy. Jednak i ta gra zawiodła nieszczęśliwych graczy...

Do Szanownych Abonentów „Naprzodu”

Administracja „Naprzodu“ dołącza do dzisiejszego numeru czeki PKO, którymi Szanowni Abonenci zechcą jaknajrychlej nadesłać prenumeratę na miesiąc listopad.

Sam nie miał wyobrażenia; wiedział jednak, że wcześniej, czy później, nastąpić musi. Pragnienie alkoholu było w nim jak żywe stworzenie, tłukące się o kraty; mógł je bić i odpędzać, ono jednak nie przestawało się szamotać, a krzyki jego ustawicznie mu dzwoniły w uszach. Któregoś dnia zmoże go niezawodnie.

Dawniej owa żądza pijacka jawiła się tylko po silnych wstrząśnieniach moralnych, lub pod wpływem nagłych asocjacji budzących w nim strach. Rabata w Tuilerjach, obsadzona szkarłatną geranią i błękitną lobelią widniała przed jego oczyma, gdy otworzył był książkę, zawierającą skradzione mu odkrycie; a po powrocie z Abisynji, przypadkowy widok takiej grzędy spowodował recytatywę. Później, co wieczora obstawiał swe łóżko wazonami geranii i lobelii, a rano nauczył się dotykać ich płatków, bez wzdrygnięcia. I wówczas powiedział sobie ponownie: „Jesteś uleczony; zabierz się do roboty“. Aż tu samobójstwo żony okazało, że się mylił. A teraz? Żądza nie czekała już takich pobudek, jak wypadki tragiczne lub asocjacje; upał i moskity wystarczały w zupełności. Zmieniła się też forma, w jakiej się przejawiała; z szalonego, chwilowego pragnienia upicia się na śmierć i zapomnienia o wszystkim, przeobrażała się w stałą potrzebę lyknięcia odrobiny alkoholu, któryby mu ułatwiła pracę.

Wszystkie środki niezawodne okazały się w równej mierze zawodnymi. Przed każdą wyprawą koncentrował swe myśli na chwili, kiedy wybrzeże Europy zniknie na horyzoncie. „Gdy to zobaczysz, żądza się uciszy i pozostawi cię w spokoju“. Aż do tego czasu sugestja okazywała się skuteczną; tym razem patrzył także na znikające wybrzeże, lecz żądza pozostała — upiór, nie dający się zażegnać jego egzorcyzmami naukowymi.

(Dalszy ciąg nastąpi).

dytu publicznego oraz zobowiązań na mierniku stałym,

i musi

zamiast bony złote wykupywać, puszczać nowe serie na dłuższy termin (roczny).

Oczywiście o przymusie zamiany bonów jednych na drugie nie powinno być mowy.

W ten sposób uniknie się inflacji, to jest tego największego zła, z którym każdy rząd walczyć winien: podtrzyma się w społeczeństwie wiarę w złoty polski i da się możliwość P. K. O. wznowić przyjmowanie wkładów złotych. To, że dziś P. K. O. tego nie czyni, jest winą rządu, który, nie dając pokrycia dla oszczędności złotych, zatałmował ze szkodą społeczeństwa zdrowy pęd do wnoszenia do kas publicznych swoich pieniędzy, zamiast by nasycać nimi „czarną giełdę“.

Ten surowy sąd spokojnego zazwyczaj i bynajmniej „nie lewicowego“ działacza powinien zastanowić „rząd złudzeń“, że nie dość jest cudze pomysły brać za swoje, ale że jeszcze trzeba je umieć w czyn wcielić!

UWAGI

Jak się robi „sensację”

Przez dwa dni z rzędu alarmował „Goniec“ mieszkańców Krakowa (o ile ci wogóle czytają ten organ p. Kucharskiego) wiadomościami o usiłowanym zamachu na prochownię w Krakowie. Był „zamach“ w Warszawie, dlaczego nie miały być w Krakowie? Szczególnie teraz, w czasie naprężenia strajkowego, taka wiadomość skutecznie działa na nerwy burżuazji w kierunku jeszcze większego podjudzenia jej przeciw „żywiłom wywrotowym“. Co się jednak okazuje? Oto drugi organ krakowski, który częściej i sprawniej robi w sensacjach od nieudolnego organu p. ministra skarbu pisze o tych alarmach:

„Od dwóch dni lansuje się w Krakowie pogłoski o wysadzeniu prochowni w Rakowicach. Jak nas kompetentne czynniki informują, stan faktyczny przedstawia się w ten sposób, że rolnicy z Rakowic górnych, którzy posiadają grunta opodal oparkania prochowni, zbliżyli się zbyt do parkanu, wobec czego służba wartownicza mająca rozkaz niedopuszczenia na określony dystans nikogo do płotu aresztowała ich. Po sprawdzeniu jednak identyczności tych osób wypuszczono ich na wolność“.

Oczywiście „Goniec“ nie prostuje swej kaczki, bo przecież robił ją rozmyślnie i celowo. Jest to

Przerwali obaj równocześnie, a oto zamienili z sobą spojrzenie porozumiewawcze. Guillaumet zwrócił się gniewnie do tłomacza.

— Kogo to obchodzi, co o czemś myśli banda dzikich?

— Mnie obchodzi — rzekł Rene. — Panie Rivarez, czy to się odnosi specjalnie do tej óny?

— Tak; i szczególnie jej nadali miano. „Odkrywcą tajemnic“.

Marchand wstał, drżącą ręką zastaniając sobie usta.

— Czy tak? — mamrotał. — Tak, to bardzo ciekawe, istotnie...

Oczy jego bolesnym spojrzeniem biegły od Lortiguea do Guillaumeta.

— Czy przeszkodziłem? — spytał Rene. — Przyszedłem prosić, czy pan nie miałby trochę czasu, by mi wyjaśnić znaczenie godeł na tych kosztach rybackich. Mówił pan, że to pozostaje w związku z jakimś obrzędem.

— Tak, tak — szybko, gorączkowym tonem potwierdził Marchand. — Bardzo zajmujące te kosze. Tak, ja... ja się starzeję...

Rene wprowadził go w milczeniu i niemal przez dwie godziny podtrzymywał rozmowę o narzędziach miejscowych, dekoracjach i godłach. Początkowo mówił Marchand trochę beładnie; rychło jednak się opanował, a pod koniec był już całkiem trzeźwy.

— Dziękuję, panie Martel — rzekł nagle, gdy wracali do obozu. — Dobrzy z was chłopcy, pan i Rivarez.

Zamilkł na chwilę, następnie głosem zdławionym, urywanym dodał. — Taka podłość, zdradzać czyjeś zaufanie. Przytem działa to... zarazliwie.

Rene się schylił, by dokładniej oglądnać kwiat; gdy się wyprostował, Marchanda już nie było.

Kiedy nastąpi atak ponowny, o tem Marchand

Pan minister Kucharski przypisuje sobie, jak wiadomo, autorstwo projektu ustawy o waloryzacji podatków, który — zdaniem półurzędowych jego apologetów — ma doprowadzić do sanacji skarbu.

Z tego powodu bardzo na czasie ukazał się w „Expresie Porannym“ wywiad z b. ministrem skarbu, p. Władysławem Grabskim, który między innymi oświadczył:

Artykuł pierwszy ustawy sanacyjnej, złożonej przezemnie Sejmowi dnia 1 marca, ustalał zasadę waloryzacji podatków. Zasadę tę rozwijał projekt ustawy, jaki wniosłem do Sejmu w dniu 26 maja w artykułach 8 do 18.

To, co obecny rząd nazwał jednostką podatkową, ja nazwałem złotym obliczeniowym. Swoją jednostkę podatkową rząd obecny opiera na tych samych zasadach, na jakich opierałem złoty obliczeniowy.

Z tego jasno wynika, iż p. Kucharski nie wymyślił nic nowego i że... p. Grabskiemu istotnie trudno było pracować z rządem, który dopiero po kilku miesiącach kłeski finansowej zaczyna rozumieć, w czym leży naprawa. Poza stwierdzeniem tej rzeczy p. Grabski obecnemu ministrowi skarbu powiedział jeszcze bardzo wiele przykrych słów. Oto p. Grabski zapytany o bony złote, których był twórcą, stwierdził, iż... rząd (powiedzmy ściślej: p. Kucharski!) przypuszczał w końcu czerwca,

uda mu się powstrzymać spadek marki zapowiedziami pożyczki zagranicznej i skutkiem tego notował urzędowe kursy na giełdzie franka szwajcarskiego, w końcu września znacznie niżej, niż one stały. Oczywiście, iż padli tego ofiarą posiadacze bonów serii A, którzy nie zamieniali ich na serie dalsze.

P. Grabski w dalszym ciągu swych wywodów nie chce wierzyć, aby to umyślne notowanie kursów odbywało się w celu zapłacenia taniej za bonny, bo to „byłoby zupełnie niegodne rządu prawomocnego“ i nie bez ironji zaznacza, iż czyniono tak... „skutkiem złudzeń co do możliwości uniknięcia dalszego spadku marki w październiku“...

O tym „rządzie złudzeń“ p. Grabski w dalszym ciągu powiada jeszcze, iż „zapomina rząd o tem, że w każdej sprawie trzeba być konsekwentnym“ i gdy się od p. Grabskiego zapożycza myśl waloryzacji podatków, trzeba dać społeczeństwu możliwość waloryzowania swoich oszczędności i dochodów, przeznaczonych na płacenie podatków.

Rząd obecny — mówi p. Grabski — przyjął z mego programu jedną istotną część, pod nazwą waloryzacji podatków, czyli oparcia dochodów skarbu na podstawie wartości złota, będzie zmuszony przyjąć i dalsze istotne części składowe tego programu: oparcie kre-

LILLY WOJNICZ

Przyjaźń przerwana

50

Marchand był w ostatnich czasach chmurniejszy i bardziej szorstki niż zwykle. Od wyjazdu z Francji nie tknął był alkoholu; aż tu pewnego dnia Rene zastał go w namiocie, czerwonego, podnieconego, o oczach szklanych, zasypującego głupią gadaniną Lortiguea i Guillaumeta. Rivarez siedział w kącie, układając motyle. Rene przystanął we drzwiach, patrząc na przykrą tę scenę. Niepodobna się było wnieśczać; wyobrażał sobie jednak, z jak gorzkim wstydem Marchand będzie myślał jutro o słowach, nie dających się cofnąć.

— Ale doktorze, skąd pan może tyle wiedzieć o generale? — pytał Lortigue. — Czy był osobistym pańskim przyjacielem?

— Był moim pacjentem, chłopcze. Od lat chorował na wątrobę — to tłomaczy jego usposobienie. Bywał stale w lepszej komitywie z ministrem wojny ilekroć przeprowadziłem z nim kilkutygodniową dietę. Nie, żeby to lubił; przeciwnie, warczał jak stare wrota zardzewiałe, gdy go brałem na kłeczki i gimnastykę forsowną. Ale potem był mi wdzięczny.

— Ach, gdyby go pan był częściej brał na dietę, może byłby się też poprawił jego stosunek z żoną.

— Aha, prawda! wtrącił Guillaumet. — Pan chyba musi wiedzieć, jak tam było istotnie. Bo i ja pan leczył, czy nie? Czy naprawdę coś było między nią, a tym ambasadorem niemieckim?

— Panie doktorze... — zaczął Rene, szybko doń podchodząc, ale Rivarez już mówił do Marchanda.

— Panie doktorze, czy nie mógłby mnie pan objaśnić, dlaczego tubylcy wróżą nieszczęście ze spotkania się z tą ómą?

Zwycięstwo górników w zagłębiach dąbrowskim i krakowskim

Klasa robotnicza przekonała się jeszcze raz, że tam, gdzie jest solidarność, gdzie stoją w walce karne szeregi zawodowo zorganizowanego proletariatu, tam jest zawsze zwycięstwo klasy robotniczej. Wszystkie pisma burżuazyjne, wszystkie czynniki reakcyjne od tłustych proboszczów do zidjociałych dewotów od wysoko postawionych urzędników chjeno-paskopiastowego rządu, a skończywszy na najgłupszym policjancie — wszyscy przewidywali klęskę strajkujących górników. Prasa burżuazyjna od chjeńskich naczelników organów poczynawszy, a skończywszy na NPRowskim „Polaku”, wychodzącym w Katowicach, a nawet oficjalny organ, mający za zadanie informować prasę „Pat”, oklamywała społeczeństwo, że strajk się łamie, kopalnie jedna za drugą uruchamiają się, a robotnicy przeklinać będą Związek górników i stojących na czele Związku socjalistów.

Przepowiednie te usłużnych międzynarodowemu kapitalizmowi dziennikarzy i polityków — nie spełniły się! — Na dowód przytoczymy następujący

PROTOKÓL:

Na wspólnym zebraniu w dniu 27 października 1923 r. w Sosnowcu komisji pracy przy Radzie Zjazdu z przedstawicielami Centralnego Związku górników w Polsce w obecności pp. starosty Trzczińskiego i insp. pracy Gallota przyjęto obustronnie następujące warunki płacy od dnia 29-go października do dnia 15 listopada br. włącznie, a mianowicie:

1) Robotnicy w kategoriach 1, 2, 6, 9, 13, 16, 17, 18, 20, 22 i 25 otrzymują podwyżkę 270 proc., robotnicy zaś w kategoriach pozostałych 275 proc. w stosunku do pierwszej połowy października br.

2) Deputat węglowy za październik br. robotnicy, którzy opuścili dniówki z powodu ogólnego bezrobocia, otrzymują w wysokości połowy normalnie pobieranego (o ile połowa taka wyniesie np. 2 i pół korca będzie zaokrąglone na 3 korce).

3) Stracone 12 dni pracy z powodu ogólnego bezrobocia na kopalniach w październiku br. nie będą miały wpływu na zmniejszenie liczby dni urlopowych w roku następnym.

4) Wysokość poszczególnych płac dniówkowych będzie zaokrąglona do pełnego tysiąca zwyż przy obliczaniu miesięcznego zarobku będzie zaokrąglona obliczaniu miesięcznego zarobku będzie zaokrąglona do 1000, o ile wyniesie ponad 500 mk., oraz za-

5) Stracone 12 dni pracy z powodu ogólnego bezrobocia na kopalniach nie będą zaliczone do ogólnej liczby dni utraconych, a nieusprawiedli-

wionych, które wpływają na otrzymanie premii rodzinnej.

6) Płace w drugiej połowie października od dnia 15 do 28 włącznie dla robotników, którzy pracowali cały ten okres, będą obniżone, przyjmując na ten okres podwyżkę 130 proc. płac z pierwszej połowy tegoż miesiąca i przeliczając przeciętne płace na cały miesiąc na zasadach przyjętych we wrześniu br. Robotnicy, którzy pracowali tylko kilka dni w drugiej połowie miesiąca otrzymają płace w wysokości 130 proc. wyżej od pierwszej połowy (nie płace przeciętne), robotnicy, którzy pracowali tylko w połowie miesiąca, otrzymają płace ustalone na tę pierwszą połowę miesiąca w dniu 2 października br.

Podpisali: K. Doborzyński, St. Raźniewski, Strzeżmeński, A. Szachtelski, Z. Piotrkowski, T. Nowak, Z. Niwiński, Paciej, T. Prokopenko — imieniem przemysłowców inspektor pracy dla Zagłębia Dąbrowskiego inż. Józef Gallot, Franciszek Szpruch, M. Morys, Stańczyk, Milik, Zięba, F. Watela, Sz. Wiczorek, B. Niewiara — imieniem Związku górników.

Jak widzimy umowa została podpisana przez przedstawicieli Rady Zjazdu przemysłowców górniczych i Centralnego Związku górników w Polsce — a zatem pomiędzy klasową organizacją robotników i organizacją kapitalistów.

Przedstawiciele oddziałów Związku górników i członkowie komitetów kopalnianych odbyli w niedzielę 28 października przed południem konferencję, pod przewodnictwem tow. Szprucha, na której przyjęto jednomyślnie następującą

REZOLUCJE:

„Konferencja przedstawicieli oddziałów Związku górników i delegatów komitetów kopalnianych, przyjmując do wiadomości sprawozdanie tow. pos. Stańczyka i członków komisji rekrutacyjnej, stwierdza, że towarzysze ci w zupełności spełnili swój obowiązek.

Proletariat górniczy w Zagłębiu dąbrowskim i krakowskim nie wyrażał nigdy oburzenia klasie robotniczej na Górnym Śląsku, jak to pisały gazety burżuazyjne. Przeświadczeni, że klasa robotnicza na Górnym Śląsku zdradzona została przez NPRowską organizację, nazwaną „Zjednoczeniem Zawodowem” i wyprowadzoną do strajku o tydzień wcześniej tylko dlatego, byśmy wspólną walką zbratani nie mogli tak szybko stworzyć ogólnej klasowej organizacji górników, groźnej dla kapitalistów. Proletariat górniczy obu Zagłębi dążyć będzie, by walki nasze w całym przemyśle węglowym

wym przeprowadzone były razem na pożytek wszystkich pracujących w przemyśle górniczym. Konferencja stwierdza, że robotnicy w Zagłębiu dąbrowskim i krakowskim stali ofiarnie i solidarnie w walce, wzbudzając podziw i wiarę w zwycięstwo klasy robotniczej wszystkich proletariatusy w Polsce wzbudzając nadzieje zmiany na lepsze dzisiejszych opłakanych stosunków u wszystkich uczciwie myślących obywateli Rzeczypospolitej.

Zwyciężyliśmy dzięki solidarnemu i ofiarnemu wytrwaniu mas i zwyciężać będziemy, gdy masy te stana jak jeden mąż w szeregach Centralnego Związku górników w Polsce.

Konferencja wzywa wszystkich pracujących w szeregi organizacji.

Konferencja wyraża podziękowanie posłom robotniczym, którzy na zaproszenie tow. pos. Stańczyka przyjechali do Zagłębia na wiece. Konferencja wyraża serdeczne podziękowanie redakcjom „Robotnika”, „Naprzodu”, „Dziennika Ludowego” i „Gazety Robotniczej” za obronę praw strajkujących i poparcie nas w walce, podczas gdy prasa burżuazyjna potępiała naszą walkę i prorokowała nam upadek!

Niech żyje solidarność proletariatu górniczego!
Niech żyje socjalizm!”

TRIUMFALNY POWRÓT DO PRACY

W poniedziałek 29 bm. przed 6 godziną rano zebrał się górniczy w oddziałach Związku górników i pod sztandarami szli do pracy. Polcją wzbrosiła niesienia sztandarów, robotnicy jednak demonstracyjnie udali się pochodem do szybów a zjeżdżając, śpiewali „Czerwony sztandar”.

Przegląd społeczny

ORGANIZACJA METALOWCÓW W PODGÓRZU

Dnia 25 bm. odbyło się walne zgromadzenie podgórskiego oddziału Związku rob.-przem. metalowego. W sali Domu Robotniczego, plac Serkowskiego 11, zebrało się blisko 200 członków i członkiń związku metalowców. Obradom przewodniczył tow. Jan Jaworski, protokół prowadził tow. Fr. Gołębiowski. Sprawozdanie kasowe odczytał tow. Fr. Pikaus, sprawozdanie kasowe odczytał tow. Jan Jaworski. — Sprawozdanie komisji rewizyjnej odczytał tow. Franciszek Durek. — Sprawozdania przyjęto do wiadomości, a wniosek komisji rewizyjnej o udzielenie wotum zaufania kasjerowi i absolutorjum zarządowi — zgromadzeniu jednogłośnie uchwalili.

Wybrano nowy zarząd i członków sądu polubownego. Walne zgromadzenie poleciło zarządowi, utworzenie sekcji oświatowej i prasowej;

przed teatrem, nie uczyniwszy słowem niczego, co nakazuje prosta najprymitywniejsza grzeczność towarzyska.

Nietakt zarządu tego teatru wobec swoich „klientów”, jest niedopuszczalny, nawet w „interesie” dobrze idącym (n. p. z tytoniem, mąką) a nie łaknącym tak odbiorców jak nasza opera. Obecny zarząd w krótkim czasie dowiódł, że ani artystycznie, ani „handlowo” nie nadaje się.

B. Raczyński.

HUMOR I SATYRA

OSZCZEDNOŚCI (Bajka)

Król zwierzęcego świata, gruboskórny Miś od dawna postanowił wprowadzić różne oszczędności wśród swoich rozległych włości.

Odrązu zarządzenia wydał więc stosownie: słoiące świeci zbyt jasno — to jest za kosztowne. Zamiast niego wkręcić trzeba lampkę „osram” w błękit nieba.

Za jasne są górne szlaki: zredukować roje gwiazd. Usunąć wszystkie śpiewające ptaki z powodu drożyzny gniazd. A kiedy się świat cały złęknie i zatrwoży, rzec na uspokojenie: „Będzie jeszcze gorzej!”

Poczerwieniata z gniewu Słońca złota kula i rzekła: „Misiu! Na nic oszczędności trud! Jesteś przecie niedźwiedziem: idź do pszczoł po miód.

Do ula czas iść, do ula!”

(„Kurier Polski”)

Julian Ejsmond.

Z TEATRU

ZAMIAST RECENZJI Z „SZALONEJ LOLI”

Żyjemy dziś życiem realnem jakby w operetce. Poza realnem istotnie snem, wszystko co pozostaje jest właściwie operetką. Teatr przy ul. Rajskiej, chcąc dostosować się do rzeczywistości ogłasza premierę operetkową, nieodwołuje jej i ci, którzy przybyli na premierę wciągnięci są w akcję operetkową, która rozgrywa się przed zamkniętym teatrem „na ciemno”. Ze kierownicy teatru operowo-operetkowego niedorożli do swego zadania, było wiadomem, że tak szybko skończą „karjerę” nie sądziłem. Ostatecznie z pewnego punktu widzenia całe życie i cały świat jest operetką. Neron, wojny krzyżowe, Napoleon, to niby co? Tylko że... fatalne obrachunki kończą się zawsze jednako... tragicznie. Pisałem właśnie w sprawie naszej opery, że niepowinno się nigdy białdać, a białdania nie zaczynać od słów: „gdyby”.

Jestem w tym „miłym” położeniu, że ostrzegam „decydujące” czynniki przed dzisiejszym położeniem teatru operowego, od roku. Nie czyniono nic i... dzisiaj są zbiory.

A więc poraz setny powtórzę, że teatr przy ul. Rajskiej, jako teatr muzyczny jest potrzebny dla „wielkiego” Krakowa, że budynek jest nieodpowiedni, że nawet w tym budynku możnaby taki teatr utrzymać... ale, ale i raz jeszcze ale...

Pierwsze ale, trzeba wiedzieć, jaki jest plan i zamiary tego teatru.

Drugie ale, jak plany i zamary artystyczne, dadzą się zrealizować; zrzeczenie?, czy przedsiębiorstwo?

Trzecie ale — kierownictwo.

Teatr może być i musi kierowany przez jednostkę, o republice i sejmie w teatrze niema mowy. Teatr nie jest niczem innym jak rodziną artysty-

czną. Rodzina bez kierownika nie obejdzie się, teatr też nie. Pracownicy teatralni muszą mieć pełne zaufanie artystyczne i administracyjne do kierownika, toż przekonanie musi mieć i publiczność uczęszczająca do teatru inaczej... w „rodzinie teatralnej” powstanie zamęt... a publiczność będzie omijać teatr.

Zapewne nie można sądzić bym wymagał od kierownika rodziny teatralnej, aby spełniał wszystkie czynności sam... on tylko musi umieć życie zakulisowe zorganizować.

Tego wszystkiego nowy zarząd teatru przy ul. Rajskiej nie uczynił i teatr ten paść musi z powodu dezorganizacji, w której zresztą tkwił od początku swego istnienia nowego jako teatr operowy.

Ostatecznie żyjemy w takich czasach, że upadek teatru muzycznego w Krakowie nikogo nie przejmuje, ale... szkoda instytucji kulturalnej, których codziennie ubywa, aby poszła w nicość, skoro ma warunki życia.

A że teatr ten ma warunki egzystencji, dowodem pokrewna instytucja Koncerta symfonicznego. Przed czterema laty Związek muzyków zorganizował orkiestrę symfoniczną, i planowo z wielkim powodzeniem, przez dwa lata prowadził koncerty symfoniczne w Krakowie. Po dwóch latach nieodpowiednie kierownictwo potrafiło zniweczyć pracę poprzedników... aż nadeszło opamiętanie i jesteśmy świadkami, jak nasi symfonicy w rozpoczętym sezonie zaczynają znowu odzyskiwać zaufanie i powodzenie. To samo może, i powinno się stać z naszą operą.

Trudno, ale jak dotąd prowadzony teatr zaufania nie zdobędzie, tem więcej, że teatr przy ul. Rajskiej zaufanie to dawno stracił... a „naprawę” zaczął od godzinnego spóźnienia pierwszej premii, a ogłoszoną trzecią... nieodbył, nieuprzedziwszy publiczności komunikatami w porannych dziennikach, nieoświetliwszy choćby ogródka,

sekcje te mają obowiązek pracować wśród członków metalowców oświatowo, informować prasę o warunkach, w jakich robotnicy pracują, i o placach. W dyskusji podniesiono szereg faktów świadczących, że wbrew kłamstwu rozsiewanym przez prasę wroga robotnikom, produkcja w zawodzie metalowym wzrosła a płace w odwrotnym stosunku spadły, pograżając pracowników w skrajną nędzę.

SPRAWY URZĘDNIKÓW BANKOWYCH

Dnia 28 października odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie członków krakowskiego oddziału Związku zawodowego pracowników bankowych i ubezpieczeniowych. Po referacie w sprawie umowy zbiorowej i rzeczowej w dyskusji uchwalono następujące rezolucje:

1) Nadzwyczajne walne zgromadzenie wita z zadowolaniem fakt rozpoczęcia przez komitet wykonawczy Zarządu głównego Związku akcji ogólnokrajowej w sprawie umowy zbiorowej; przyjmuje do wiadomości polecenie wstrzymania się tak Zarządów okręgów i oddziałów, jako też lokalnych komisji koleżeńskich od jakichkolwiek pertraktacji z poszczególnymi dyrekcjami banków, a nawet dyskusji na temat postulatów, wysuniętych w projekcie umowy zbiorowej i wyrażając pełne zaufanie Zarządowi Związku, oświadcza raz jeszcze, że solidarnie podporządkuje się wszelkim jego zarządzeniom, zmierzającym do uzyskania umowy zbiorowej.

2) Na zgromadzeniu kongregacji kupiectwa polskiego padły z ust pana Stanisława Porębskiego, współwłaściciela firmy Porębski i Zimmer — zarzuty, skierowane przeciwko urzędnikom bankowym, jakoby ci byli szkodnikami państwa i przyczyną klęski gospodarczej kraju. Nadzwyczajne zgromadzenie pracowników bankowych i ubezpieczeniowych protestuje przeciwko podobnej napaści, wymierzonej w godność i pozycję socjalną urzędników bankowych pod ich nieobecność, piętnuje zamiar odwrócenia uwagi opinii publicznej od istotnego powodu obecnej klęski ekonomicznej przez oskarżenia urzędników bankowych — i stwierdzając, że urzędnicy bankowi narówni z całą pracującą inteligencją cierpią pod wpływem anormalnych stosunków gospodarczych i nieuregulowanych warunków pracy i płacy — wzywają kongregację kupiecką, by skłoniła p. Porębskiego którego wystąpienie oficjalny miało charakter, do cofnięcia krzywdzących zarzutów.

UMOWA W ROLNICTWIE

Dnia 20 bm. zawartą została umowa, regulująca warunki wynagrodzenia robotników rolnych w części województwa lwowskiego, w województwie stanisławowskim i tarnopolskim. Według zawartej umowy, płace wahają się w poszczególnych powiatach między 10 do 15 cetnarów metrycznych zboża. Pensje stanowią będą wszędzie równowartość 3 cetnarów metrycznych żyta. Prócz tego ustalono czas pracy, sprawę urlopów, wysokość deputatów opałow, utrzymywanie inwentarza i t. d. Termin umowy określono na dzień 31 marca 1925. Rokowania prowadzone od dłuższego czasu, znalazły pomyślny wynik dzięki współdziałaniu delegata ministerstwa pracy i opieki społecznej, p. J. Gnoińskiego.

KRONIKA

Kraków, 31 października.

Codzienna konfiskata „Naprzodu“

Wczoraj znów skonfiskowany został „Naprzód“. Tym razem prokurator przekreślił prawie cały artykuł, pod tyt.: „Tydzień akademicki, a akademickie łamistrajki“.

— 000 —

Apro wizacja m. Krakowa

Na wtorkowym posiedzeniu miejskiej komisji apro wizacyjnej naczelnik biura apro wizacyjnego, sekretarz Cwiertniewicz, przedłożył sprawozdanie za czas od 1 stycznia do 27 października, wykazujące obrót 28 miliardów marek. Kupiono 126 wagonów mąki, z której wypieczono 1.582.059 kg. chleba, 76 wagonów cukru, 700 wagonów węgla i 666 wagonów drzewa. Zysk wynosi 1.100 milionów marek.

W dyskusji rm. tow. Ziffer wskazał, że sklepy, sprzedające chleb miejski, nie trzymają się wyznaczonych cen, że cukrownicy mają wstrzymać kredyt miastom, że Guzohan w Poznaniu wstrzymał dostawę mąki, gdyż jego dyrekcja dąży do likwidacji, mimo, iż to jest organ rządowy.

Rm. tow. Müller zapytał, co jest w wydzierżawieniu drugiej piekarni wojskowej w Podgórzu; postawił rezolucję przeciwko podwyżce akcyzy

cukrowej i żądającą kredytowania akcyzy i interpelował w sprawie zakupu drzewa. Rm. tow. Kluczka wskazał na konieczność zmiany biura apro wizacyjnego na odrębną osobę prawną, oraz na konieczność zaopatrzenia się w zboże. Wywody socjalistyczne poparli radcy burżuazyjni.

Sekretarz Cwiertniewicz odpowiedział, że sprawa wydzierżawienia piekarni w Podgórzu wlece się od 2 lat i że w tej sprawie będzie interwenjowało prezydium w DOK oraz że drzewo jest w drodze. Prezydent Federowicz oświadczył, że rozważy propozycję rm. tow. Kluczki. Wniosek rm. tow. dra Müllera uchwalono. Komisja oświadczyła się za dalszym przedłużeniem agend apro wizacyjnych i przyjęła powyższe sprawozdanie do wiadomości.

— 000 —

Przemysłowcy srebrnych monet

Na dworcu kolejowym w Krakowie przytrzymał Wiktor, Wolfa Schnalla i Ryszarda Weinfeld, zamieszkałych stale w Wiedniu. Aresztowa-

Rocznica 31 października w Krakowie

Dzisiaj mija piąty rok od chwili oswo boderzenia Krakowa z pod zaboru austriackiego. Stały komitet urzędu zwoływa uroczysty obchód, który rozpocznie się nabożeństwem w kościele Mariackim, o godz. 10 rano. Po nabożeństwie ruszy pochód

ni usłłowali wywieść za granicę 20 kg. srebrnych monet.

— 000 —

JAK SSS. DORECZA LISTY. Wczoraj przyniesiono do naszej redakcji paczkę listów i gazet, wrzuconą przez jakiegoś „ochotniczego listonosza“ do jednej z puszek w domu przy ul. Karmelickiej. W paczce tej były listy i gazety adresowane do kilku domów przy ulicy Karmelickiej i Dunajewskiego, między innymi także list do naszej redakcji otwarty. Zapytujemy, jak długo będzie jeszcze trwał ten skandal, żeby nieodpowiedzialnym jednostkom — dzieciakom powierzano pocztę bez kontroli, żeby listy otwierano i rozrzucano je po całym mieście? Czy dyrekcja poczt sądzi, że daleko zajdzie z takimi praktykami?

25 MILJONÓW NA POMOC AKADEMICKĄ. Na rzecz komitetu opieki nad młodzieżą akademicką nadesłało ministerstwo pracy i opieki społecznej na ręce wojewody dra Galeckiego 25 milionów mp. (akurat teraz, kiedy część akademików płami się robotą łamistrzejkowską!)

przed główną strażnicę wojskową, gdzie przemówi delegat prezydium miasta oraz delegat komitetu. Uroczystość zakończy się tradycyjną zmianą warty.

Komisja uchwaliła nowe ceny na pieczywo

Piekarze nie przyjęli cennika

Po konferencji z młynarzami, odbyła posiedzenie w magistracie krakowskim miejska komisja cennikowa, która rozpatrywała przedstawione ostatnio żądania cechu piekarzy. Komisja podwyższyła cenę 1 kg. chleba żytniego z 40 tysięcy marek na 45 tysięcy marek, zaś cenę pieczywa białego, ze względu na wybitną tendencję zniżkową mąki

pszennej, pozostawiono niezmienną. Piekarze oświadczyli, że ze względu na drożyznę mąki nie będą mogli wypiekać pieczywa po cenie przyznanej przez komisję i że zgłoszą się nazajutrz, to jest we środę w prezydium miasta po zatwierdzenie nowego cennika.

Młynarze powodują ustawiczny wzrost ceny chleba

Ale i piekarze nie są bez winy

W dniu wczorajszym odbyła się w magistracie krakowskim konferencja młynarzy i piekarzy przy współudziale członków miejskiej komisji cennikowej. Przewodniczył wiceprezydent Wielgus. Członkowie komisji stwierdzili, że przyczyna braku i drożyzny mąki leży w przeważnej części po stronie młynarzy, którzy sprzedając mąkę, posługują się pośrednikami i handlarzami, odstępując ją niechętnie bezpośrednim konsumentom. Odnośni referenci targowi magistratu krakowskiego stwierdzili, że mąka deklarowana przez młynarzy w procentowym stosunku przemiału, rzadko kiedy odpowiada prawdzie, przyczem częste są wypadki

zanieczyszczeń mąki otrębamą i innymi domieszkami. Następnie poruszono sprawę opłat, pobieranych przez młynarzy za przemiał zboża, które daleko odbiegają od uczciwej kalkulacji kupieckiej. Wiceprezydent Wielgus zamykając zebranie zaapelował zarówno do młynarzy, jak i do piekarzy, aby powodowali się nie wyłącznie osobistymi korzyściami, ale przede wszystkim interesem ogólnospołecznym, przyczem oświadczył, że władze rozciągną kontrolę nad praktykami kalkulacyjnymi młynarzy. Zaznaczyć należy, że piekarze, spotkawszy się wczoraj na posiedzeniu z młynarzami, popierali ich żądania.

Dramat przy ul. Chorążczyzny we Lwowie

Onegdaj zawezwano pogotowie ratunkowe do ambulatorjum dentystycznego profesora uniwersytetu Cieszyńskiego przy ul. Zielonej 1. 5. Lekarz pogotowia dr. Adamiak, przybywszy na miejsce zastał otrutą Annę Silber, absolwentkę medycyny, liczącą lat 28. Desperatka wbiegła do ambulatorjum, gdzie była zajęta, z okrzykiem: „ja go zabiłam!“, poczem wypiła zawartość fiaskeczki, którą miała przy sobie. Była to gwałtowna trucizna „senol“, używana do znieczulania. Dr. Cieszyński oraz dr. Adamiak udzielili jej pierwszej pomocy, lecz było to bezskuteczne, albowiem przewieziona do szpitala zaraz zmarła. Desperatka miała ręce silnie skrwawione. Potwierdzało to jej słowa o „morderstwie“.

Zawiadomiona policja wysłała na śledztwo wywiadowcę Wacha. Stwierdzono, że denatka mie-

szkała w „kawalerskim“ pokoju przy ul. Chorążczyzny 1. 25. Około godziny 7 wieczorem z mieszkania tego wybiegł młody mężczyzna, silnie okrwawiony i udał się do mieszkania prof. Mariszlera, zamieszkałego opodal, w celu zaopatrzenia. Miał on liczne rany, zadane brzytwą na szyji. Mężczyzna ten nie podając swego nazwiska ani powodu zranienia, udał się do szpitala. Stwierdzono, że był to Samuel Dresner, doktor medycyny, zamieszkały przy ul. Łyczakowskiej 1. 4. Brat denatki zeznał w śledztwie, iż tragicznie zmarła była wykorzystywana przez dra Dresnera. Czy ten powód, czy też zawiązanie miłosne były powodem tego dramatu, nie łatwo będzie ustalić, ponieważ bohaterka dramatu zabrała z sobą tajemnicę do grobu.

Drapacz nieba w obłokach a cukier i jajka uciekają po ziemi

Warszawski „Kurjer Informacyjny“ donosi: „Było to tak. Rok temu zaciągnął Bank budowlany w szwajcarskim Towarzystwie handlowym Alihag, operującym na terenie Warszawy, pożyczkę w wysokości jednego czy dwóch milionów franków szwajcarskich. Miano budować hotel wielki, ogromny, 16 pięter, pod same niebo. Śliczna myśl i pożyteczna. Wszyscy biją brawa.

Bank jest dotąd w porządku, co rzadko udaje się naszym bankom. Ale dalszy ciąg historii jest już o wiele przykrzejszy, żaloszny niemal. Oto na ubezpieczenie, względnie na spłacenie tej pożyczki udziela ktoś, nie wiemy kto, zapewne ten, kto może, wspomnianemu Alihagowi pozwolenia na wywóz cukru i jaj z Polski na daleką, wesołą, wysoko-walutową obczyznę.

Na miesiące październik i listopad otrzymał Ali-

hag pozwolenia wywozowe na drobiazgowo, bo za ledwie na wagonów 70.

A hotel? Jest ponoć plac jakiś. Jedni twierdzą, że tam, gdzie pałac Karasia, a drudzy złośliwi, których nie brak, miejsce wskazują, gdzie.. raki zimują.

Podajemy tę wiadomość na odpowiedzialność warszawskiego dziennika; o ile ściśle odpowiada prawdzie, dotyka ona kwestji piekającej, mianowicie, jakie interesy prowadzą niektóre banki do spółki z kapitałem zagranicznym i jak potrafią grupy kapitalistyczne w zamian za nie otrzymywać od rządu pozwolenia eksportowe, które znów spadają swoim ciężarem na konsumentów, gdyż eksporterzy podrażają przez forsowne zakupywanie cenę wywożonego artykułu.

— 000 —

„Zadużo“ szkół

ZAMKNIĘCIE STUDIUM WETERYNARYJNEGO W WARSZAWIE

Komisja słuchaczy studium weterynaryjnego przy uniwersytecie warszawskim przedłożyła władzom memoriał w sprawie zamknięcia tego studium. W memoriale tym młodzież oświadcza między innymi: „Po pięcioletnich zmaganiach w celu utrzymania się i rozwoju, uczelnia nasza dobiega nareszcie kresu organizacyjnego. Wydano wielkie sumy na inwestycje: odnowiono wspinały kompleks gmachów, specjalnie w tym celu budowanych, dobudowano nowe, urządzono specjalne kliniki i laboratoria i zaangażowano siły profesorskie. Liczba słuchaczy, mimo trudności, na jakie uczelnia stale była narażona, zwiększa się znacznie. Trzy lata studium liczą już około 200 słuchaczy.”

„Zamknięcie studium weterynaryjnego w Warszawie byłoby jednoznaczne z zahamowaniem dalszego rozwoju wiedzy i sztuki weterynaryjnej, podczas gdy u nas, w kraju o charakterze wybitnie rolniczym, wymagania są pod tym względem wielkie, a nawet nagłe, co zresztą doświadczenia lat ostatnich nam dobitnie dowiodły (księgoszusz i inne epidemie).”

Wobec powyższego, młodzież kategorycznie oświadcza, że wszystkich argumentów w walce o losy studium nie wyczerpała i prowadzić ją będzie z całą bezwzględnością dalej.”

— 000 —

UNIwersytet Ludowy im. A. Mickiewicza. W środę dnia 31 bm. o godzinie 7-mej wieczorem punktualnie w sali Muzeum Techniczno-Przemysłowego (ul. Smoleńsk 9) Wacław Sieroszewski, znakomity powieściopisarz i znawca Wschodu, na ogólne żądanie publiczności, powtórzy odczyt swój pt. „Japonja”. Odczyt ilustrowany jest oryginalnymi przeźrocami roboty japońskiej, przywiezionymi przez prelegenta z Tokio. Bilety w cenie mk. 100,00, 60 i 40 tysięcy do nabycia w księgarni W. P. Skulskiej (ul. Szewska).

KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO LEKARSKIE urządza we środę, 31 bm. o godzinie 8 wiecz. posiedzenie naukowe. Na porządku dziennym. Dr. Lipiński Witold: „Sporotrichoza błon śluzowych, powodowana przez nowy gatunek Sporotrichum” (Sporotrichum cracoviense n. sp.) (z demonstracjami).

KOMITET FACHOWYCH PRZEWODNIKÓW PO PAMIĄTKACH KRAKOWA I OKOLICY ul. Dietla 92, lub Kleparz 14, II. p. urządza przez listopad i grudzień br. praktyczny kurs pod kierownictwem rutynowanych przewodników. — Zgłoszenia przyjmuje się pod powyższymi adresami, gdzie równocześnie udziela się szczegółowych informacyj.

PROGNOZA NA ŚRODĘ: Zachmurzenie zmienne, miejscami mgła lub drobne opady, rano spadek temperatury, słabe wiatry zachodnie.

REPRez. DRUŻYNA SZWECJI W KRAKOWIE, która rozegra we czwartek 1 listopada zawody w piłkę nożną z reprezentacyjną drużyną Polski, przyjechała wczoraj o godz. 2 w nocy pociągiem wiedeńskim do Krakowa. Wynik, jaki drużyna szwedzka uzyskała w niedzielę przeciwko reprezentacji węgierskiej w Budapeszcie, świadczy o wysokiej formie drużyny szwedzkiej i potwierdza świetną opinię, jaką drużyna szwedzka cieszy się w Europie. Nasza reprezentacja będzie musiała wyteńczyć wszystkie siły, aby godnie przeciwstawić się Szwedom, którzy będą pragnęli koniecznie zrewanżować się za czczoroczną porażkę w Sztokholmie. Niezadowolone tłumy publiczności ściągną na boisko K. S. Cracovii, aby oglądać te niezwykle zawody. Dla uniknięcia natłoku przy kasach w dniu zawodów należy zakupić bilety w przedsprzedazy w firmach: Statter, Starowiślna 16, M. Kopeć Karmelicka 28, lub Wurm i Herzog Grodzka 42. — Początek zawodów punktualnie o godzinie 2.30.

ARESZTOWANIE WŁAMYWACZA. Wczoraj aresztowano 21-letniego Stefana Rosponda za kradzież pasów transmisyjnych na szkodę Spółki Stolarskiej przy ul. Długiej 1. 80. Pasy te zdołał już Rospond sprzedać, lecz odebrano jej zwrócono uszkodzonej firmie.

Z WIEZIENIA DO WIEZIENIA. Policja aresztowała 20-letnią Emę Wróbel, która po odsiedzeniu kary więzienia, przyszła do Anny Frydek, służącej u Dutschera i skradła na szkodę teje garderobę wartości 22 milionów mp. Wróbelównę znaleziono ze skradzioną garderobą w piwnicy tegoż domu.

WŁAMANIE. Do sklepu p. Ewy Zino przy ulicy Długiej, włamano się onegdaj w nocy, wybiwszy otwór w murze i skradziono olbrzymią ilość towarów bławatnych.

NAJWYŻSZE CENY PIĄCI za brylanty, perły, złoto, srebro, zegarki oraz zęby sztuczne Chrześcijańska firma zegarmistrzowska-jubilerska Józefa Cyankiewicza, Kraków, Sławkowska 1.

TEATRY I KONCERTY

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj premiera utworu oryginalnego do tej pory niegranego na żadnej polskiej scenie. Jest nim 3-aktowe misterjum pt. „Święty”, osnuty na tle konfliktu wybitnej jednostki ze strupicząłami w zimnych paragrafach zamkniętymi pojęciami etycznymi. Wczoraj odbyła się próba generalna tej ciekawej sztuki z całym aparatem dekoracji, kostiumów i świateł. Sztukę przygotowywał reżyser p. Piekarski, którego też pomysłu są syntetyczne dekoracje sztuki. Ilustracje muzyczne z dzieł Liszta. „Święty” grany będzie przez wszystkie dni bieżącego tygodnia. Popołudniówki poświęcone będą na popularnego „Młynarza i jego córkę”. Najbliższą nowością z udziałem p. Solskiej-Grosserowej będzie najwybitniejszy utwór Darjusza Niccodemiego „Nauczycielka” (La maestra).

Z TEATRU BAGATELA. W dniu 1 listopada dwa przedstawienia: popołudniu o godz. 4 „Nieprzyjaciółka” Niccodemiego z pp. Sznage-Andruszewską, Kozłowską, Hańską, Horecką, Brzeskim, Kwiatkowskim, Noskowskim, Nowakowskim, Zbuckim. Wieczorem o godz. 8 „Oblęd” z pp. Grabowską, Frenklem Sosnowskim. Dobiegają końca próby z komedji Sachy Guńtry „Pokojówka szuka miejsca”. Premierę naznaczono na piątek 2 listopada. Obsadę stanowią pp. Wernicz, jako pokojówka, która szuka miejsca, Skalska, Wesołowski, Zbucki, Godlewski, Szubert. Następną premierą będzie sztuka Stefana Żeromskiego „Turron”, osnuta na tle rzezi galicyjskiej 1846 r. Próby odbywają się od dwóch tygodni.

OPERA I OPERETKA. Dziś we środę „Szalona Lola”. Melodyjne śpiewy, gra artystów, przepiękne tańce i ewolucje zapewniają tej operetce długotrwałe powodzenie.

WIECZÓR AUTORSKI. W niedzielę 4 listopada odbędzie się w sali Kolegium Wykładów Naukowych o 6.30 wieczorem wieczór autorski W. Leedigera, znanego literata i publicysty. W programie szereg nowych utworów autora m. i.: fragmenty rapsodów „Pieśni Życia” i „Pieśni Bezdolnych”. Bilety wcześniej do nabycia w sekretariacie Kolegium Wykładów Naukowych (Rynek linia A-B 1. 39).

V. I VI. SYMFONJA BEETHOVENA wykonane zostaną przez orkiestrę Związku Zawod. Muzyków w niedzielę 11 listopada teatru im. J. Słowackiego. Bilety są już do nabycia u J. Lipskiego, Sławkowska 8.

— 000 —

Repertuar

Teatr im. Jul. Słowackiego

Środa: „Święty” (nowość).
Czwartek popoł.: „Młynarz i jego córka”,
wieczór: „Święty”.
Piątek popoł.: „Młynarz i jego córka”,
wieczór: „Święty”.
Sobota: „Święty”.
Niedziela popoł.: „Młynarz i jego córka”,
wieczór: „Święty”.

Teatr Bagatela

Środa: „Oblęd”.

Teatr miejski Opera i Operetka

Środa: „Szalona Lola”.

Kolegium wykładów naukowych (Rynek A—B 39).

Początek o godz. 7 wieczór.

Środa: ks. prof. Fortunato Giannini: L'Italia dopo un anno di Governo Fascista (Włochy po roku rządów faszystowskich).

Czwartek: prof. Henryk Grałski: Z międzynarodowego kongresu psychicznego w Warszawie (II. Duchy).

Sobota: Dr Adolf Klęsk. Psychologia roślin.

Przegląd gospodarczy

Kraków, 31 października.

KURS DOLARA

Na rynku pieniężnym w Krakowie spadł wczoraj — skutkiem odprężenia w Katowicach — kurs dolara na 1,400.000 marek.

OLBRZYMI WZROST CEN NA TARGU KRAKOWSKIM

Wczorajszy targ był w dalszym ciągu pod znakiem wzrostu drożyzny. Za 1 litr mleka zbieranego płacono 25—28 tysięcy marek, niezbianego 30—35 tysięcy marek, śmietany słodkiej 35—40 tysięcy marek, kwaśnej 50—60 tysięcy marek, 1 kg. masła 500—520 tysięcy marek, ser 50—60 tysięcy marek, jaja za sztukę 12—13 tysięcy marek.

Zwieziono dużo grzybów suszonych i płacono za 1 kg. 1 milion do 1,200.000 marek. Drób: kura 300—500 tysięcy marek, para kurcząt 250—400 tysięcy marek, kaczka 300—500 tysięcy marek, geś 600 tysięcy do miliona marek, indyk 600 tysięcy do miliona marek. Zając 350—600 tysięcy. Na placu Szczepańskim sprzedawano ziemniaki za 1 cetnara metryczny 800.000—1,050.000 marek, kapustę za kopę 300—800 tysięcy marek.

STRASZNY SPADEK MARKI NIEMIECKIEJ

Berlin, 29 października (PAT). Dolar 65 miliardów marek niemieckich, marka polska 32.635—33.835, przekazy na Katowice 32.588—33.412 marek.

Gielda krakowska z 30 października

Akcje bankowe	W tysiącach marek polskich		
	ofiar.	żądano	Transakcje
Bank Przemysłowy I—VIII	190	230	208—215
Bank Hipoteczny	350	400	380
Bank Małopolski	550	630	550—600
Ziemski Bank Kredyt.	50	70	
Powszechny Bank Kredyt.	20	30	
Akc. Bank Związkowy I—IX			
Bank Komercyjny I—IV	25	35	
Bank Kred. w Warszawie			
Bank Związ. Spółek Zarob.	520	570	550—560
Bank Ziemski, Łańcut			
Miljonówka			

Akcje tow. handl. i przem.	W tysiącach marek polskich		
	ofiar.	żądano	Transakcje
P. T. H. I—V-em	175	200	180—195
„Impex”	6,5	8	7,45—7,6
„Pharma” (B. Jawornicki)	150	200	170—175
T. H. Bracia Rolnicy	120	150	
„Polski Glob”	18	23	19—20
C. Hartwig, Poznań			
Zęgiuga Polska	30	40	32—40
Zieleniewski I—IV-em	5200	6000	6000—5375
H. Cegielski, Poznań I—IX	350	400	405—370
Warsz. Parowozy I—III-em	130	180	160—150
Automotor	80	110	
„Potęga” Tow. huty żel.			
„Lemiesz”			
„Trzebinia” I—VI	230	260	250—240
„Pocisk”	160	180	
Portland-Cem. Szczakowa			
Górka	5200	5900	5900—5300
Siersza	4000	4500	4500—4200
Tepege I—IV	2000	2500	2450—2200
Polska Nafta	120	150	146—120
„Pokucie” Naft. Sp. akc. I.	210	280	280—260
Oikos	1600	2200	1600—2200
Pezet	70	90	
Strug	250	300	200—270
Syndykat Koszyk., Kraków	110	160	
Tłuszcze Trzebinia	1100	1400	
„Kraakus” I—VI em.	270	300	290—275
Fabr. cukru w Chodorowie	1700	2100	2050—1900
Porcelana Cmielów	350	400	400—365
Elekt. Siersza I—IV em.	100	125	115—105
Zakłady przem. „Ryngraf”			
S. W. Niemojowski	230	250	240
Fabr. kapel. w Myślenicach	100	130	

TELEGRAMY GIEŁDOWE

Warszawa, 30 października (PAT). Gielda. Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych 1,650.000—1,625.000, sprzedaż 1,641.000, kupno 1,609.000, funty angielskie 7 milionów, franki francuskie 95.000—94.500, korony austr. 22 i pół, frank złoty w kupnie 314.000, bony I, II i III serji 202 i pół—220.000, pożyczka złota 1,300.000—1,375.000.

Czeki: Belgia 82.900, 81.800, sprzedaż 83.600, kupno 82.000, Berlin i Gdańsk 0.00001, Londyn 7.400.000—7.100.000—7.360.000, sprzedaż 7 milionów 430.000, kupno 7,290.000, Nowy York 1,650.000—1,625.000—1,640.000, sprzedaż 1,656.000, kupno 1,624.000, Holandia 642.000, Praga 48.400, Paryż 92—96—94 tysiące, sprzedaż 95 tysięcy, kupno 93 tysiące, Szwajcaria 294—285 tysięcy, sprzedaż 288 tysięcy, kupno 282 tysiące, Wiedeń 23 i 1 czwarta do 23.15, sprzedaż 23.40, kupno 22.90, Włochy 74.600.

Zurich, 30 października (PAT). Zamknięcie giełdy: Berlin 0'0000.000004 i pół, Holandia 218 i 1 czwarta, Nowy York 561 i 1 czwarta, Londyn 25.21 Paryż 33.02, Medjolan 25.27, Praga 16.47 i pół, Budapeszt 0.03.05, Bukareszt 265, Belgrad 660, Sofija 5.30, Warszawa 0.0003, Wiedeń 0.0078 i 3 czwarte, austr. korona stemplowana 0.0079.

Nowy York, 29 października (PAT). Gielda pieniężna: Kurs dzienny 4 i pół procent, przekaz na Londyn 448.62, na Londyn na 60 dni 445.75, na Paryż 586, na Amsterdam 38.83, na Kopenhage 17.30, na Pragę 292, na Berlin 0.000.000.0012 w placencie, w żądaniu 0.000.000.0013.

Zgon Bonara Lawa

Londyn (PAT). Bonar Law zmarł 30 bm. na zapalenie płuc.

Turcja republiką

Angora (PAT). Zgromadzenie narodowe większością głosów proklamowało republikę i ogłosiło prezydentem Mustafę Kemala paszę.

Pogłoski o dymisji generała Szeptyckiego

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 30 października.

W kołach sejmowych krąży pogłoski, że minister

spraw wojskowych generał Szeptycki ma ustąpić. Powodem ustąpienia jest skreślenie 34 proc. z budżetu wojskowego.

Francja uznaje, Anglja nie uznaje separatystów

Wiedeń. PAT. „Neue Freie Presse” donosi z Londynu: Korespondent „Timesa” donosi z Kolonii, że Francja odroczyła o dwa dni decyzję w sprawie

uznania separatystów. W razie jeżeli uznanie to nastąpi, powstanie trudna sytuacja, ponieważ Anglii nie uznają separatystów.

Represje przeciw Saksonji

USUNIĘCIE RZADU. — ZAKAZ ZEBRANIA SIĘ SEJMU

Wiedeń (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Drezna: Dnia 29 bm. o godz. 3 po południu kompanja Reichswehry, poprzedzona muzyką, przybyła przed gmach ministerstwa, ustawiła karabiny maszynowe, poczem z oficerami na czele, z bronią w rękę wkroczyła do pokojów ministerjalnych i usunęła siłą członków rządu z budynku. Kiedy kapitan z 4 żołnierzami wszedł do pokoju prezydenta ministrów, Dra Zeignera, zastał go przy biurku przy pracy. Na zapytanie Zeignera, czego sobie życzą żołnierze, odpowiedziano, że życzą sobie, aby się udał z nimi. Żołnierze odprowadzili prezydenta ministrów ku bramie budynku, gdzie oczekiwali na jego przybycie znajdujący się tam pod strażą inni ministrowie. Urzędnicy zegnali Zeignera w sposób serdeczny i zapewniali go o swem przywiązaniu. Urzędnicy ci rekrutują się ze sfer burżuazyjnych.

Wczoraj w południe doręczono urzędnikom rozporządzenie nowo zamianowanego komisarza Rzeszy, dra Heinze o złożeniu ich z urzędu. Przeciw temu rozporządzeniu rząd saski wniósł protest u rządu Rzeszy i zażądał natychmiastowego zwolnienia Rady państwa. Rząd saski poczynił także kroki dla odwołania zebrania prezydentów ministrów. Kilka minut po obsadzeniu gmachu ministerstwa oddział Reichswehry obsadził gmach sejmu. I tutaj żołnierze przybyli w pełnym uzbrojeniu, z granatami ręcznymi oraz ustawili u wejścia do sejmu karabiny maszynowe. Komenderujący oficer usunął z gmachu sejmu wszystkie obecne tam osoby, przyczem oświadczył, że działa z polecenia komendy Reichswehry i rządu Rzeszy, które poleciły mu obsadzić budynek sejmowy.

ZASTĘPCY USUNIĘTYCH MINISTRÓW

Wiedeń (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Drezna: Komisarz Rzeszy, Dr. Heinze, porucił prowadzenie agend w poszczególnych resortach aż do chwili utworzenia nowego gabinetu szeregowi urzędników. Urzędnicy ci są przeważnie członkami niemieckiej partji ludowej i niemiecko-narodowej partji ludowej. Komisarz cywilny Meyer, który na podstawie stanu wyjątkowego został przydzielony do boku generała Muellera przez rząd saski, otrzymał od ministerstwa Rzeszy nowe pełnomocnictwa. Będzie on informowany o wszystkich zarządzeniach w komendzie Reichswehry i ma co do nich prawo sprzeciwu. W ciągu popołudnia został również obsadzony budynek poczty i telegrafów oraz dworce kolejowe.

SOCJALIŚCI PRZECIW KOMUNISTOM

Drezno (PAT). Organ socjalistów saskich „Drezdener Volkszeitung” krytykuje ostro zarządzenia komisarza Rzeszy. Zarazem występuje stanowczo przeciw komunistom, zarzucając im, że przez swe podstępne postępowanie wywołali obecne przesilenie.

CO ZROBI FRAKCJA SOCJALISTYCZNA

Berlin (PAT). Frakcja socjalno-demokratyczna odbyła posiedzenie zarządu. Potępiono postępowanie rządu Rzeszy, z drugiej strony jednak oświadczone, że współpraca socjalnych demokratów saskich z komunistami po zajęciach w Hamburgu i po odezwie komunistycznej, rozszerzanej w Saksonji, wzywającej do strajku generalnego, jest niemożliwą. Decyzja socjalnych demokratów zależeć będzie od tego, w jaki sposób rząd wystąpi przeciwko Bawarii.

TAKŻE OSTRO PRZECIW BAWARJI

Wiedeń (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Monachjum: Posiedzenie Rady ministrów, zwołane z powodu noty berlińskiej, zostało odroczone do poniedziałku. Słychać, że rząd Rzeszy ma zamiar ostro wystąpić przeciw Bawarii, a mianowicie wstrzymać wypłatę dotacji na Reichswehrę bawarską, a nadto wstrzymać ruch kolejowy do Bawarii.

NAJAZD HITLERA NA TURYNGJĘ

Wiedeń (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Weimaru: Znosi się na wtargnięcie bawarskich

narodowo-socjalistycznych oddziałów szturmowych do Turyngji. W Koburgu zebrana jest brygada Erhardta. Inne oddziały nacjonalistyczne koncentrują się w miejscowości Nrenack. Oddziały te są uzbrojone najnowszym materiałem technicznym. Granicy turyngskiej strzeże policja krajowa, która jednakże jest niewystarczająca.

O NOWY RZĄD

Berlin (PAT). Pisma donoszą, że demokratyczny poseł do parlamentu, Fischer, socjalno-demokratyczny poseł Wells i Dittman, udali się do Drezna, celem odbycia narady ze swoimi towarzyszami partyjnymi w sprawie utworzenia nowego rządu saskiego.

PRZECIW KOMISARZOWI

Drezno (PAT). Rząd dra Zeignera wydał odezwę, w której nawołuje ludność saską, aby nie udzielała poparcia nowemu rządowi, utworzonemu przez komisarza Rzeszy, ponieważ rząd ten został powołany przy pomocy siły. Komendant Reichswehry zakazał rozpowszechniania tej odezwy.

PLAN POCHODU NA BERLIN

Berlin (PAT). Na podstawie informacji ze źródeł socjalistycznych ogłaszają dzienniki plan pochodu ulegalnych formacyj bawarskich na Berlin, oraz szczegóły projektowanych operacji strategicznych. Wedle tych doniesień, punktem oparcia dla operacji miał być Koburg, gdzie mieści się sztab brygady Ehrhardta, a główną podstawą operacyjną wojskową miał być Bamberg, punkt zborny organizacji „Reichsflagge”, skąd akcja miała się kierować przeciw miastom przemysłowym w Turyngji i przeciw Wejmarowi. Dzienniki domagają się od rządu dokładnego zbadania tych doniesień.

Strajk generalny?

Wiedeń. (AW.) „Die Stunde” donosi z Berlina, że prawdopodobnie jutro zostanie proklamowany strajk generalny w całym państwie niemieckim. W kołach robotniczych wzmaga się oburzenie z powodu ostrego postępowania rządu przeciwko Saksonji.

Uchwały Rady ministrów

Warszawa, PAT. Rada ministrów na posiedzeniu w dniu 29 października br. uchwaliła wniosek ministra pracy i opieki społecznej, regulujący czas pracy w przemyśle i handlu w województwach wschodnich i północno-wschodnich na obszarze Spiza i Orawy. Następnie Rada ministrów poruciła ministrowi spraw wewnętrznych, aby w porozumieniu z ministrem skarbu, przemysłu i handlu oraz zdrowia publicznego wypracowali ustawę, regulującą system nadawania koncesyj, wpływających z prowadzenia przez rząd monopoli państwowych i wyszynków trunków. Dalej uchwalono wniosek ministra przemysłu i handlu w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach, o patentach na monopole, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i ochronie znaków towarowych. Wreszcie zatwierdzono szereg spraw bieżących, między innymi ograniczono ze względów oszczędnościowych używalność wagonów salonowych i służbowych.

— 000 —

Stłumienie powstania wojskowego w Grecji

Belgrad. PAT. Sprawozdawca dziennika „Politika” donosi z Aten, że rząd wydał komunikat, według którego generał Gargalidis poddał się rządowi, nie stawiając żadnych warunków. W ten sposób zostały stłumione resztki powstania. Powstańcy będą pozostawieni przed specjalny sąd wojenny. W belgradzkich kołach politycznych rozeszła się pogłoska, że wszyscy adjutanci króla greckiego zostali na rozkaz rządu aresztowani z powodu podejrzenia, że współdziałają z powstańcami.

Protest przeciw nominacji Korfantego

Warszawa. (Tel. wł. Naprzodu). Związek posłów PPS. wniósł do sejmu wniosek nagły w sprawie sprzecznej z Konstytucją nominacji p. Korfantego wiceministrem.

Komisje sejmowe

(PAT) Warszawa, 30 października.

Komisja prawnicza rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy o ochronie lokatorów. Referent wicemarszałek Seyda oświadczył, że odstępuje od zasady obliczania komornego w stosunku do wartości złota i proponuje tezę zwyczajki komornego wedle wskaźnika wzrostu drożyzny do cen przedwojennych. Komisja w zasadzie zgodziła się na tę tezę, a dyskusję szczegółową nad tą sprawą jak i nad art. 11, przewidującym wypadki wypowiedzenia najmu, odroczone do następnego posiedzenia.

Komisja opieki społecznej przyjęła w drugim i trzecim czytaniu projekt noweli do ustawy inwalidzkiej. Referentem na plenum wybrany został pos. Olszański.

Układy polsko-rosyjskie

Warszawa. (Tel. wł. Naprzodu). Wczoraj odbyła się druga konferencja polsko-rosyjska. Ze strony polskiej wzięli udział wiceminister Seyda i dyrektor departamentu p. Kozicki, ze strony rosyjskiej W. Kopp i poseł Oboleński. Układy toczą się o zawarcie traktatu handlowego i dodatkowej umowy tranzytowej przez Polskę do Niemiec i na zachód. Te pertraktacje nie są pozbawione znaczenia politycznego.

Zakończenie strajku na G. Śląsku

Wrocław (PAT). Strajk w kopalniach zakończył się. Zebranie mężów zaufania robotników uchwaliło jednomyślnie podjąć pracę w poniedziałek.

PRZEGLĄD LITERACKI

— 0 —

— DR. ZOFJA DASZYŃSKA - GOLIŃSKA: „PRACA”. Zarys socjologii, polityki i ustawodawstwa pracy. Książka zalecana przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. Warszawa, Tow. Wyd. „Ignis” — 1924 r. (Str. 244.). Na szerokim tle teorii i polityki pracy, oraz rozwoju historycznego jej przejawów, zarysowuje autorka ustawodawstwo robotnicze, opierając wykład na źródłach ustawowych oraz na bogatej literaturze, podawanej przy końcu każdego rozdziału. Ochrona pracy, jako przedmiot wykładowy, wchodzi obecnie do programów fakultetów prawniczych na uniwersytetach, a powinna również wejść w skład przedmiotów obowiązkowych na politechnikach, a akademjach handlowych, górniczych i szkołach specjalnych wszelkich typów. Książka p. Z. D.-G., która jest podręcznikiem przeznaczonym dla wyższych zakładów naukowych ułatwić może pozatem zorientowanie się w najważniejszym zagadnieniu polityki społecznej, to zn. w ustawodawstwie pracy urzędnikom, działaczom społecznym, politykom. Ułożona metodycznie na podstawie wykładów prowadzonych w Wolnej Wszechnicy Polskiej obejmuje ustawodawstwo robotnicze, obowiązujące obecnie w Polsce, oraz całokształt praw międzynarodowych i zarys ustaw robotniczych w krajach zagranicznych.

— ROCZNIK WYŻSZEJ SZKOŁY HANDLOWEJ pod red. B. Miklaszewskiego, K. Krzeczowski i K. Kasperskiego. Rok I., zesz. I. Warszawa, 1923. (Str. 196.). „Roczniki Wyższej Szkoły Handlowej” zawierają mają przyczynki naukowe absolwentów i studentów wykonane w seminarjach szkoły. Celem wydawnictwa, jak zaznacza Redakcja, jest danie obrazu organizacji, metody i rezultatów pracy naukowej w szkole.

— PROF. WŁADYSŁAW ZAWADZKI: „TEORIA PRODUKCJI”. Próba zbadania społecznych warunków produkcji. Warszawa, 1923. (Str. 600). Biblioteka W. S. H. Zagadnienia, które są przedmiotem teoretycznych dociekań autora, szczególnie doniosłe znaczenie posiadają w dzisiejszym przełomowym okresie. Jestto znakiem czasu, że właśnie w dobie powojennego przesilenia w wytwórczości zjawia się praca stwarzająca podstawy do teoretycznego poznania istoty zagadnień produkcji. Dotąd bowiem te zagadnienia zwykle były wyłączane z zakresu teoretycznej ekonomji, i tylko nieliczni przedstawiciele nauki ekonomicznej widzieli konieczność pogłębienia znajomości zjawisk produkcji.

— 000 —

Ogłoszenie.

4245

Wskutek szybko postępującej drożyzny, Zakłady przemysłowe miejskie, a mianowicie Gazownia i Elektrownia odbierają za dostarczoną energię wartości znacznie niższe od tych, które kalkulacją zostały ustalone. Wobec tego Komisja gazowo-elektryczna na posiedzeniu dnia 19 października b. r. zmuszona była zastosować taryfę zmieniającą się co tydzień dla gazu i prądu oraz za wynajęte gazomierze, przybory i elektromierze.

Podstawowa cena na okres X wynosić będzie jak następuje:

Cena gazu za 1 m³ = Mp. 35.000.—

Cena prądu dla lokali = Mp. 80.000.— za 1 kwg

dla mieszkań prywatnych udziela się na prąd 25% opustu t. i. 1 kwg kosztować będzie Mp. 60.000.—

dla motorów z pędem elektrycznym 60% opustu od ceny dla lokali tj. Mp. 32.000.— za 1 kwg.

Czynsze miesięczne za gazomierze:

gazomierze 3 i 5 płomienne	równowartość	ceny 1 m ³ gazu
10 i 20	"	" 2 " "
30 i 50	"	" 3 " "
60 i 80	"	" 4 " "
100	"	" 5 " "
150	"	" 6 " " i. t. d

Czynsze miesięczne za elektromierze:

elektromierz do 5 kwg. równowartość ceny 1 kwg. dla lokali

" 20 " " 2 " "

Należytości te ściągane będą od 1 listopada i obowiązywać będą tylko do soboty dnia 10 listopada. Poczem zostanie ogłoszona nowa taryfa przez wywieszenie jej w Gazowni, Elektrowni i w Sklepie tych zakładów przy Placu Szczepańskim oraz w westybulu Magistratu. Ta nowa taryfa obowiązywać będzie znów tylko od poniedziałku dnia 12 listopada do soboty dnia 17 listopada, — to znaczy, że wszystkie rachunki inkasowane i płacone w tym czasie, będą już musiały być po tej nowej wyższej cenie zapłacone. I w ten sposób, postępować się będzie co tydzień.

Co do Gazowni podaje się dalej co następuje:

Cheąc uchronić P. T. Konsumentów przed stratami spowodowanymi przypuszczalnie podwyższającą się ceną gazu co tydzień, wydaje Krakowska Gazownia miejska począwszy od 1 listopada b. r. bony gazowe. Bony opiewają tylko w metrach sześciennych gazu i sprzedawane będą najwyższej w ilości odpowiadającej zużyciu m³ gazu w poprzednim miesiącu. Przy zakupie bonów należy okazać rachunek z poprzedniego miesiąca.

Należytość za bon na 1 m³ obliczana i ogłaszana będzie w każdą sobotę na następny tydzień w Gazowni, w Elektrowni, w Sklepie przy Placu Szczepańskim i w Magistracie.

Po cenie ogłoszonej można nabywać bony każdego tygodnia od poniedziałku do piątku włącznie (z wyjątkiem świąt) w Gazowni i w Sklepie przy Placu Szczepańskim. W sobotę ze względu na obrachunek bonów się nie sprzedaje.

Rachunki wystawiane będą tylko w metrach sześciennych gazu.

Bon taki przyjmie Krakowska Gazownia miejska jako zapłatę za ilość na bonie oznaczoną. Bon służy jedynie na wyrównanie rachunku za zużyty gaz, a kwoty zapłaconej nie zwraca się w żadnym razie gotówką.

Bon traci ważność w dwa miesiące po ogłoszeniu wstrzymania wydawania bonów.

Cena za bon na 1 m³ gazu wynosi narazie Mp. 35.000.— i obowiązuje do piątku dnia 9 listopada br. włącznie, — poczem ogłoszona będzie nowa cena na następny tydzień.

W interesie P. T. Odbiorców leży więc zaopatrzenie się w te bony, aby przy dalszym podwyższeniu ceny nie płacić w następnych tygodniach więcej Mp.

Kto z P. T. Konsumentów na powyższe warunki się nie zgadza, zechce zawiadomić o tem Dyrekcję Gazowni względnie Elektrowni listem poleconym i równocześnie zaprzestać używania gazu. Gazomierze i elektromierze te będą zabrane i ustawione zgłoszonym odbiorcom. Używanie gazu względnie prądu po niniejszym ogłoszeniu będzie dowodem przyjęcia powyższych warunków.

Dyrekcja

Elektrowni miejskiej w Krakowie.

Dyrekcja

Krakowskiej Gazowni miejskiej.

Kilka rowerów „Puch“ nowych, z lakierem w czasie transportu nieco uszkodzonych do nabycia po cenach znacznie niższych. Kraków, Sławkowska 11. 4171

Zdolny krawiec poszukuje mieszkania przy rodzinie. Prócz czynszu zobowiązałby się do szycia ubrań. Zgłoszenia: Biuro „Prasa“, Karmelicka 16, pod „Krawiec“.

Stolarzy, zdolnych meblarzy i jednego tokarza do drzewa przyjmie zaraz fabryka stolarska Józefa Jonczego w Nowym Targu. Mieszkanie z całym utrzymaniem zapewnione. 4235

KOWAL

dobry podkuwacz koni zostanie zaraz przyjęty. Mieszkanie, światło i opał na miejscu. Zgłoszenia osobiste przyjmuje biuro fabryki cegieł i dachówek, Kraków, Andrzeja Potockiego 2. 4104

Panowie! Najlepsze prezerwatywy po 120—180 i 240 tysięcy tuzin, wysła dyskretnie Leserkiewicz i Ska, Kraków, plac Szczepański 2. 4105

Buchalter-bilansista, specjalista o księgowości spółdzielczej poszukuje zajęcia popołudniowego. Zgłoszenia pod „Specjalista“ biuro dzienników „Prasa“, ul. Karmelicka 16. 4244

Dnia 17 października skradziono dowód osobisty Nr. 3462, wydany Stanisławie Chodyńskiej przez W-1 Mechaniczny Dyrekcji Warszawskiej P. K. P., wymieniony dowód unieważniam. 4251

3 palaczy i ślusarzy-montera rutynowanych, pracujących dłuższy czas w dany zawodach, poszukuje do natychmiastowego wstąpienia „Krakowska Fabryka drożdży“, Kraków, Dębnyki. 4243

Zamienię dwa pokoje i kuchnię w śródmieściu na większe ewent. takie same z komfortem za dopłatą. Zgłoszenia A. 1. 25, „Ruch“, Kraków, Szczepańska 9. 4192

Rowery „PUCH“ nowe, okazyjnie do nabycia: Kraków, Sławkowska 11. 4172

Przyjmujemy zaraz: 1 stolarza młodszego, 2 chłopców do praktyki mechaniczno-ślusarskiej. Fabryka maszyn młynskich, ul. Mazowiecka 35.

ADWOKAT

Dr. HIERONIM KRUG

obrońca w sprawach karnych otworzył kancelarię w Krakowie przy ul. Długiej 26, II p. Telefon 4221. Telefon 4212

Przemysł drzewny „Strug“ S. A. w Grudziądzu i Zakopanem

zawiadamia

że tymczasowe poświadczenia na akcje II-jej emisji wymienia na

EFEKTYWNE AKCJE

od dnia 22 października

Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie

4249 Oddział w Krakowie, ul. Florjańska 32.

W niedzielę dnia 11-go listopada 1923 roku odbędzie się w sali Ochronki o godz. 10 rano

Nadzwyczajne

Walne Zgromadzenie

członków Robotniczego Stowarzyszenia Spoż. „Siła“ w Jaśle

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sytuacja gospodarcza i zmiana statutu § 11.
3. Wybór delegatów. 4256
4. Wnioski.

Wstęp na salę mają wszyscy członkowie, głos decydujący mają członkowie z udziałem 50.000 Mk. — W razie braku kompletu odbędzie się to samo zgromadzenie o godzinę później bez względu na ilość obecnych.

Za Zarząd:

Dziubińska Zofja. Foltła Władysław.

FUTRA

ŻAKIETY I GALANTERJE

WYKONUJE PO NISKICH CENACH

131 1—2 STANISŁAW

ZIEMBIŃSKI

KRAKÓW, UL. KOPERNIKA L. 6.

Ogłoszenie.

W poniedziałek dnia 5-go listopada 1923 r. o godzinie 6-tej wieczorem odbędzie się w lokalu Drukarni Ludowej przy ul. Dunajewskiego L. 5

NADZWYCAJNE WALNE ZGROMADZENIE

członków „Drukarni Ludowej“ spółki zarej. z ograniczoną odpow. w Krakowie.

Porządek dzienny:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Uzupełniający wybór Dyrekcji.
4. Zmiana statutu.
5. Wnioski i dyskusje.

Drukarnia Ludowa w Krakowie.

Zboże siewne i konsumcyjne, żyto, pszenicę, owies, jęczmień, mąkę pszenną, żytnią, ziemniaki jadalne, cukier i nawozy sztuczne, wszelkie pasze dostarcza szybko wagonowo i częściowo ze swych składów po cenach przystępnych sklepem i kooperatywom 4255

firma hurtowna

JAN BODUCH

Zywiec, Rynek L. 127

Telefon Nr. 76.

Na wszelkie zapytania załączać znaczek pocztowy.

OBUWIE krajowe i zagraniczne pierwszej jakości, po nader przystępnych cenach, poleca:

MAGAZYN OBUWIA PAWLIGER i REINER

Kraków, ulica Grodzka L. 69

obok Kościoła św. Idziego. 4250

NOWO OTWARTA!

Pracownia kapeluszy przyjmuje wszelkie roboty wchodzące w zakres modniarstwa po cenach konkurencyjnych ul. Kanonicza (pod zamkiem) 19, II. p. drzwi na prawo

OLIWA JADALNA

pierwszej sorty „SOYA ENTRA“ w puszkach po 5, 10 i 20 kg. sprzedaje tylko hurtow. najmniej po 80 kg.

Polskie Tow. Handlowe S. A.

Kraków, Sławkowska 1. Tel. 2078

MOTOCYKLE PUCH

na składzie reprezent. na Polskę: 4257

AUSTRO-DAIMLER KRAKÓW, UL. GERTRUDY L. 2.